

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 6
www.koinonikikainotomia.gr

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ
ΠΛΗΡΩΜΗ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

Ελεύθερος χρόνος – Εθελοντισμός

Καθημερινά μετά την εργασία μας, την ανάπαυσή μας και την οικογενειακή μας θαλπωρή, μπορούμε, αν θέλουμε, να κερδίσουμε λίγο χρόνο για να ασχοληθούμε για θέματα κοινωνίας, που μας ενδιαφέρει να τα καλύτερεύσουμε, μαζί με ανθρώπους που έχουν με μας τα ίδια ενδιαφέροντα.

Αυτό και μόνο αν κάνουμε, θα αλλάξει η κοινωνία μας και θα ελευθερωθεί. Θα απελευθερωθεί από τη μοιρολατρική υποταγή μας σε καταστάσεις που δημιουργούν άγνωστοι και αόρατοι, για τους οποίους διαμαρτυρόμαστε χωρίς ποτέ να τους συναντήσουμε. Όμως θα τους συναντήσουμε προχωρώντας, όταν μαζί με την παρέα μας προσφέρουμε χωρίς ιδιοτέλεια, χωρίς αμοιβή, χωρίς

να περιμένουμε αντίκρισμα από τις υπηρεσίες μας και εθελοντικά να διαθέσουμε όσο χρόνο μπορούμε για δράσεις που μας ενδιαφέρουν και θέλουμε να τις καλύτερεύσουμε στην κοινωνία που ζούμε.

Σε αυτήν την πορεία συμμετοχής μας θα ανακαλύψουμε και τους άγνωστους και τους αόρατους. Σε αυτήν την πορεία θα προτάσσουμε την ανθρωπιά και την αλληλεγγύη. Αυτή η πορεία είναι η καλύτερη της εκπαίδευσης για τα παιδιά μας. Αυτή η πορεία θα υπερασπιστεί τα θεμελιώδη δικαιώματα. Αυτή η πορεία θα αναπληρώσει τα κενά που δημιουργεί η αδυναμία του Κράτους και οι μηχανισμοί της αγοράς. Αυτή η πορεία θα συμβάλει στην αντιμετώπιση κοινωνικών, οικονομικών, περιβαλλοντικών, πολιτιστικών, ειρηνευτικών και

ανθρωπιστικών προβλημάτων. Αυτή η πορεία δεν υποτάσσεται και δεν οριοθετείται από διχαστικές πολιτικοκοινωνικές ιδέες, αλλά γεννιέται από το βαθύ αίσθημα της ανθρωπιάς. Αυτή η πορεία δεν έχει αρχηγούς και κανόνες έχει μόνο συμμετοχή και προσφορά με παρέες οργανωμένες ή όχι. Σε αυτήν την πορεία οι πολίτες θα συναντηθούν με τους υπεύθυνους αντιπροσώπους τους και τους ανεύθυνους αόρατους και άγνωστους διαχειριστές της κοινωνίας. Και τότε, μόνο τότε, θα σταματήσουν οι μονόλογοι και θα αρχίσουν ουσιαστικοί διάλογοι μέσα στην κοινωνία. Τότε ο πολίτης θα χαιρέσει την κοινωνία στην οποία ζει, θα γίνει υπολογίσιμος και η κατάθλιψη του περιθωρίου θα δώσει την ευτυχία της συμμετοχής.

ΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΚΑΝΑΜΕ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ: Ο Εθελοντισμός είναι ο καλλίτερος τρόπος για να συνειδητοποιήσεις ότι πραγματικά έχεις την δύναμη να κάνεις τα πράγματα καλλίτερα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείς σε παρακαλώ να μου εξηγήσεις τον τρόπο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο Εθελοντισμός ουσιαστικά επιτρέπει την ανάπτυξη της κοινωνίας με ένα διαφορετικό τρόπο.

Ενισχύει την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη, την ενεργό συμμετοχή του πολίτη και την εμπιστοσύνη. Το ατομικό «ΕΓΩ» δίνει τη θέση του, στο συλλογικό «ΕΜΕΙΣ».

Βέβαια Ο ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΣ ΛΑΘΟΣ ΣΤΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ ΜΑΣ, ΓΙΑΤΙ ΠΙΣΤΕΨΑΜΕ ΑΦΕΛΩΣ ΟΤΙ ΤΟ ΝΑ ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΕΙ-

ΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΔΙΝΕΙΣ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Από την εμπειρία της ζωής μου έχω καταλάβει ότι η αξία των προσφερομένων υπηρεσιών, χρημάτων και αντικειμένων είναι πολύ μικρότερη από την εσωτερική ευφορία που απολαμβάνει ο προσφέρων:

Παράλληλα όμως είμαι απασχολημένος με την εργασία μου και τον αγώνα που χρειάζεται για να επιβιώσω ή και να ζω καλλίτερα και τελικά να έχω όσο γίνεται περισσότερο κέρδος από τις δραστηριότητες μου.

Ποιο είναι το κίνητρο που θα με ενεργοποιήσει να ασχοληθώ, τουλάχιστον τον ελεύθερο χρόνο μου, στον εθελοντισμό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αφού έχεις αντιληφθεί από την εμπειρία σου ότι το να προσφέρεις σου δίνει εσωτερική ευτυχία θα πρέπει να καταλάβεις ότι και η ζωή σου θα είναι πιο εύκολη, και οι επαγγελματικές σου δραστηριότητες θα είναι πιο αποτελεσματικές αν μάθουμε να προσπαθούμε ομαδικά για το καλλίτερο της ομάδας που ανήκουμε και όλης της κοινωνίας.

Με την ομαδικότητα έχουμε μία κοινωνική δύναμη η οποία δραστηριοποιείται εθελοντικά για να καλύψει τις ελλείψεις της κοινωνίας και του Κράτους.

Τις ελλείψεις αυτές δημιουργεί η στενότητα πόρων, η ανικανότητα των διαχειριστών, οι μεροληπτικές πράξεις της εξουσίας.

Οι οργανωμένοι λοιπόν πολίτες δρουν εθελοντικά και με αλληλεγγύη

προς τους στερημένους και αδικημένους για να καλύψει τις ελλείψεις αυτές.

Γιατί σε κάποια περίπτωση και εσύ θα στερηθείς ή θα αδικηθείς.

Σίγουρα όμως και οι στερημένοι και αδικημένοι θα σου δυσκολέψουν την ζωή.

«Ο ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ
ΣΥΝΔΥΑΖΕΙ
ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΤΟΥ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ
ΤΗΝ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΟΥ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑ
ΤΗΝ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ
ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ»

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ

Ο εθελοντισμός είναι παρέμβαση. Οι εθελοντές παρεμβαίνουν για να συμπληρώσουν τις στερήσεις των πολιτών με αγαθά και υπηρεσίες που δεν τους παρέχει η οργανωμένη κοινωνία και το Κράτος. Οι εθελοντές με αλληλεγγύη και ανιδιοτέλεια προσπαθούν και βοηθούν τους στερημένους και αδικημένους. Παράλληλα οι Εθελοντές προσφέρουν τις γνώσεις τους, τις εμπειρίες τους και την τεχνογνωσία τους είτε την επιστημονική είτε την εμπειρική, στους εκλεγμένους της τοπικής αυτοδιοίκησης και του Κράτους για να μειώσουν πιο αποτελεσματικά τις στερήσεις που προκαλεί για πολλούς λόγους ηθελωμένα ή άθελα η εξουσία στους πολίτες. Έτσι με οργανωμένο τρόπο οι Εθελοντές ολοκληρώνουν τη Δημοκρατία μέσα στην Κοινωνία.

Παραθέτουμε παρακάτω έναν απλό και λειτουργικό τρόπο εθελοντικής παρέμβασης, όχι μόνο για να τον κρίνετε, αλλά με όλες τις βελτιώσεις που μπορεί να δεχτεί από τους πολίτες να προσπαθήσουμε όλοι μαζί να καθιερώσουμε μία ολοκληρωμένη Δημοκρατία, στην οποία οι πολίτες αφήνουν στην άκρη το ΕΓΩ. Γιατί όπως είπε ο Mario Luis Cobos «Ο εγωισμός δεν είναι μία αμαρτία, είναι απλά το θεμελιώδες λάθος στους υπολογισμούς μας. Γιατί πιστέψαμε ΑΦΕΛΩΣ ότι το να παίρνεις είναι σημαντικότερο από το να δίνεις».

Κεντρικό σημείο της πρότασής μας είναι οι πάσης φύσεως μη επαγγελματικοί Σύλλογοι των οποίων τα μέλη προσφέρουν εθελοντικά την υπηρεσία τους. Αμετάπειστα αποδεχόμαστε τους εθελοντές ως τους κατά πλειοψηφία κοινωνικότερους και αντικειμενικότερους πολίτες. Κάθε Σύλλογος στις αρχαιρεσίες του (ενώπιον νομικού αντιπροσώπου) εκτός του Συμβουλίου του, θα εκλέγει και ένα αντιπρόσωπό του για θέματα του Δήμου και ένα για θέματα της Περιφέρειας (στα πλαίσια της Αντιπεριφέρειας που ανήκει). Οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι των Συλλόγων απαρτίζουν το Σώμα του Δήμου ή της Αντιπεριφέρειας. Τα Σώματα αυτά θα ονομάζονται «Εκκλησία των Εθελοντών» και τα μέλη τους «ΕΚΛΕΚΤΟΡΕΣ».

Οι Σύλλογοι και τα άτομα εθελοντές δεν περιόριζονται ούτε χάνουν την αυτονομία τους και συνεχίζουν να λειτουργούν και να ενεργούν όπως σήμερα.

Η διάρκεια θητείας των ΕΚΛΕΚΤΟΡΩΝ είναι ο μισός χρόνος διαρκείας του Συμβουλίου του Συλλόγου που τους εξέλεξε και συνεχίζει ο Αναπληρωματικός.

Οι ΕΚΛΕΚΤΟΡΕΣ συνεδριάζουν τέσσερις φορές το χρόνο τουλάχιστον. Στην πρώτη συνεδρία τους κληρώνουν μία επιτροπή με τόσα μέλη όσα έχει και το Συμβούλιο του Δήμου ή της Αντιπεριφέρειας. Τα μέλη αυτά κληρώνονται και προσφέρουν τις υπηρεσίες τους για ένα διάστημα που υπολογίζεται, διαιρώντας τους μήνες λειτουργίας των Δημοτικών ή Αντιπεριφερειακών Συμβουλίων δια του αριθμού των μελών τους. Τα μέλη των εκλεκτόρων που κληρώνονται ονομάζονται ΚΗΡΥΚΕΣ και έχουν σκοπό να παρευρίσκονται στα Δημοτικά και Αντιπεριφερειακά Συμβούλια για να παρουσιάζουν τις προτάσεις για οποιοδήποτε

θέμα αρμοδιότητας τους υπέβαλαν οι Σύλλογοι ή η Εκκλησία των Εθελοντών απαντώντας αιτιολογημένες απαντήσεις.

Η οργάνωση αυτή, των εθελοντικών Συλλόγων, έχει σκοπό να προωθεί προτάσεις για απόφαση από τα αρμόδια Συμβούλια. Οι προτάσεις των συλλόγων ή της Εκκλησίας των Εθελοντών κοινοποιούνται άμεσα στο Δήμο ή την Αντιπεριφέρεια, η οποία ορίζει ημερομηνία συζήτησης. Παράλληλα οι προτάσεις κοινοποιούνται σε όλους τους Εκλέκτορες, οι οποίοι, αφού αναλύσουν τις απόψεις τους, τις κοινοποιούν στην επιτροπή των Κηρύκων.

Οι Κήρυκες έχουν τη δυνατότητα να συνθέσουν διάφορες προτάσεις χωρίς να υποβαθμίσουν ή να αλλοιώσουν καμία από αυτές και τις υποβάλουν επίσης στο αρμόδιο Συμβούλιο του Δήμου ή την Αντιπεριφέρεια εφτά (7) ημέρες πριν την ορισθέντα ημερομηνία συζήτησης, στην οποία και πρέπει να παρίστανται μαζί με κάθε ενδιαφερόμενο Σύλλογο ή Πολίτη.

Τα Δημοτικά ή Αντιπεριφερειακά Συμβούλια υποχρεούνται να αποφασίζουν εντός καθορισμένου χρόνου εγκρίνοντας ή απορρίπτοντας την πρόταση απολύτως τεκμηριωμένα οικονομικά, κοινωνικά και νομικά και με πλήρη ανάλυση των ισχυρισμών. Μη τεκμηριωμένη απάντηση προσβάλλεται σε αρμόδιο δικαστήριο για επανάληψη ή ακύρωσή της.

Ο λόγος που προτείνονται οι παραπάνω διαδικασίες:

Καταρχάς είναι απλές διαδικασίες προσαρμοσμένες στις δυνατότητες που έχουν οι πολίτες να προσφέρουν λίγο χρόνο στα κοινά μέσα στα πλαίσια της σκληρής καθημερινότητας που ο καθένας μας βιώνει. Η εναλλαγή προσώπων στις διαδικασίες μειώνει το χρόνο απασχόλησης στα κοινά, ενώ η παρουσία όλων είναι συνεχής, αλλά

εναλλάξ.

Οι πολίτες της καθημερινότητας και μάλιστα οι εθελοντές μετά από συζητήσεις μέσα στους συλλόγους τους πρέπει να έχουν τη βεβαιότητα ότι η κάθε πρότασή τους υποστηρίζεται από την ευρύτερη οργανωμένη κοινωνία (Εκκλησία Εθελοντών) και μαζί με τη γνώμη των Εκλεκτόρων και τη σύνθεση της κάθε πρότασης με σχετικές άλλες προτάσεις από την Επιτροπή των Κηρύκων θα δώσει τη δυνατότητα στα εκλεγμένα συμβούλια να αντιπαραθέσουν τις δικές τους προτάσεις, εάν έχουν, και μετά από έναν αναλυτικό διάλογο με στοιχεία να λαμβάνεται η κάθε απόφαση με πλήρη αιτιολόγηση. Μόνο τότε η κοινωνία θα μπορεί να κρίνει, χωρίς αμφισβητήσεις, με πλήρη ενημέρωση για κάθε θέμα χωρίς να παρασύρεται από προπαγανδιστές ίδιων συμφερόντων.

Αυτή θα είναι μία ουσιαστική προσφορά των εθελοντών, με την οποία θα μειώσουν στην κοινωνία την αδικία, την πολιτική πελατεία, τη στέρηση των πολιτών από τα δικαιώματά τους. Πράξει, δηλαδή οι οποίες γίνονται καθημερινά, γιατί και οι ίδιοι οι εκλεγμένοι από εμάς Αντιπρόσωποι της Εξουσίας, μόνοι τους, αδυνατούν να αντιμετωπίσουν πολλά συμφέροντα ή παρασύρονται από το δίκαιο του δυνατότερου.

Και τότε και οι έντιμοι εκλεγμένοι αντιπρόσωποί μας θα δικαιωθούν αν αναγνωρίζουν ότι: «Η αξία των προσφερομένων υπηρεσιών, χρημάτων και αντικειμένων είναι πολύ μικρότερη από την εσωτερική ευφορία που απολαμβάνει ο προσφέρων» και πιστέψουν ότι ο εθελοντισμός ουσιαστικά επιτρέπει την ανάπτυξη της κοινωνίας με ένα διαφορετικό τρόπο. Ενισχύει την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη, την ενεργό συμμετοχή του πολίτη και την εμπιστοσύνη.

Το ατομικό «ΕΓΩ» δίνει τη θέση του στο συλλογικό «ΕΜΕΙΣ»!

γράφει η **ΜΑΙΡΗ ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ**

Εθελοντισμός

Πέρασαν αρκετά χρόνια πριν από τότε που ξεκίνησα κι εγώ τον εθελοντισμό, την προσφορά, το δόσιμο, τη φροντίδα.

Το δούνε και λαβείν.

Ήρθε ξαφνικά και γλίστρησε στη ζωή μου, αργά-δειλά και σιωπηλά αρχικά να περπατώ αυτό το άγνωστο σιωπηλό μονοπάτι γεμάτο πόνο θλίψη κι έλλειψη χαράς.

Όσο περπατούσα τόσο πιο πολύ άρχιζα να διακρίνω, να αποφασίζω και να έχω καινούργιες εμπειρίες, άλλες πρωτόγνωρες άλλες ευχαρίστες ή δυσάρεστες. Περνώντας τα χρόνια τα βήματά μου έγιναν πιο γρήγορα, πιο δυναμικά, γερά και ισορροπημένα.

Εθελοντισμός σημαίνει θέλω!! Τι σύμπτωση! Τώρα πια που αποφάσισα να κάνω μόνο ότι θέλω στη ζωή μου κι αυτό που θέλω με τον καλύτερο τρόπο (και με την καλή έννοια φυσικά!!) έγινε και η προσφορά μου πιο δυνατή, πιο

ισχυρή πιο ανθρώπινη.

Αλληλεγγύη - εθελοντισμός - προσφορά - δωρεά - θυσίες. Ναι θυσίες, ναι δωρεά...

Θυσιάζω το χρόνο που μου περισσεύει και μη Δωρίζω τα περιττά μου και μη.

Προσφέρω με χαρά τις υπηρεσίες μου.

Δίνω κάθε φορά αυτό που μου αναλογεί και αρκετές φορές και κάτι παραπάνω κι αυτό που μπορώ και γνωρίζω.

Ρισκάρω γενναϊόδωρα, με χαρά, ευχάριστα, ανάλαφρα και χωρίς δισταγμούς.

Δίνουμε και παίρνουμε.

Δίνουμε και επιστρέφει. Τι; Ποιος ξέρει; Ποτέ δεν δίνω για να πάρω.

Ποτέ δεν δίνω για να επιβραβευθώ... δεν δίνω για να γυρίσει πίσω, με οποιοδήποτε τρόπο αυτό που έδωσα...

Απλά δίνω - μόνο δίνω και... Περιμένω, χωρίς να περιμένω... Το ξεχνώ - τέλος!!

Υποδομές

ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ δικαιολογεί τη δημιουργία του και αιτιολογεί την ύπαρξή του, εάν προσφέρει στους πολίτες της κοινωνίας τις προϋποθέσεις που χρειάζονται για να ζουν ευπρεπώς.

Σκοπός λοιπόν της λειτουργίας του Κράτους είναι ο πολίτης.

Δικαίωση όμως της λειτουργίας του Κράτους είναι να ζει ευπρεπώς ο πολίτης.

Θεμελιώδης λοιπόν αρχή της λειτουργίας του Κράτους είναι η ευπρεπής διαβίωση του πολίτη και η αναγνώριση ότι μόνο ο πολίτης γνωρίζει να αξιολογεί το κάθε τι.

Ο πολίτης παράγει προϊόντα, ο πολίτης δημιουργεί νέα αγαθά και υπηρεσίες, ο πολίτης καινοτομεί και μεγεθύνει την οικονομία.

Τι χρειάζεται λοιπόν ο πολίτης το Κράτος;

Το Κράτος χρειάζεται να εξασφαλίσει τις υποδομές που χρειάζονται, για να διευκολύνει τον πολίτη να παράγει, να δημιουργεί, να καινοτομεί.

Με αυτή την αποκλειστική λειτουργία του, το Κράτος πρέπει να επιτυγχάνει, να υλοποιεί ισότιμα για όλους τους πολίτες σε όλη την επικράτεια του, όλες τις προαπαιτούμενες υποδομές πάνω στις οποίες θα ενεργοποιηθεί ο πολίτης για να φέρει στην κοινωνία τα έσοδα που χρειάζονται για να ζουν ευπρεπώς όλοι οι πολίτες.

Στη δημιουργία λοιπόν των υποδομών, πρέπει να έχουν πρώτο λόγο οι πολίτες που γνωρίζουν τι θέλουν πολύ καλλίτερα από οποιαδήποτε Κυβέρνηση.

Αλλά ας δούμε όταν λέμε υποδομές, ποιες είναι αυτές.

A) ΒΑΣΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ ΕΙΝΑΙ Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Τη φορολογία, έχουν καθιερώσει τα Κράτη, ως ένα εισπρακτικό μηχανισμό, που έχει σκοπό να εισπράττει φόρους από τους πολίτες για να καλύψει το Κράτος τις δαπάνες του.

Αυτή η Ταμειακή αντίληψη των φόρων θα είναι πάντα λιγότερο ή

περισσότερο άδικη για όλες τις ομάδες πολιτών.

Η φορολογία πρέπει να καθιερωθεί ως μία υποδομή ανάπτυξης και για να γίνει αποδεκτό από τον πολίτη, πρέπει να περιέχει μερικές απαραίτητες αρχές όπως ενδεικτικά :

1. Για να υπάρχει ισότιμος ανταγωνισμός μεταξύ των πολιτών, η φορολογία πρέπει να είναι υψηλότερη στις επιχειρήσεις που το Κράτος τους έχει εξασφαλίσει τις υποδομές που χρειάζονται και χαμηλότερη όπου οι υποδομές είναι ελλειμματικές, με στόχο την εξισορρόπηση των δαπανών λειτουργίας.

2. Δεν πρέπει όλα τα προϊόντα και αγαθά να υπόκεινται σε μία φορολογική κλίμακα με κριτήριο το μέγεθος των εσόδων.

Τα προϊόντα πρέπει να διαχωριστούν σε ομάδες όπως : α) πρώτης ανάγκης, β) ποιότητας ζωής, γ) Πολυτέλειας, κλπ.

Κάθε ομάδα θα έχει διαφορετικούς φορολογικούς συντελεστές για να υποβοηθά το Κράτος τους τομείς που η κοινωνία έχει ανάγκη και μπορεί και θέλει να αναπτύξει.

Θα προτείνουμε μάλιστα π.χ. στην ομάδα προϊόντων α' ανάγκης να μειώνεται ο φορολογικός συντελεστής όσο αυξάνει το μέγεθος των εσόδων.

Επίσης σε πάσης φύσεως νόμιμες δράσεις που επιβαρύνουν ή ενοχλούν την κοινωνία να επιβάλλεται πρόσθετος φόρος αποκατάστασης.

B) ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Οι τεχνικές υποδομές συνδιαμορφώνονται με την κοινωνία, της οποίας είναι απαραίτητη η άμεση σύμφωνη γνώμη και απαραίτητες οι προτάσεις προμελέτες της.

Για τις τεχνικές υποδομές διαχωρίζονται: 1) Ο ιδιοκτήτης τους (Κράτος-Περιφέρειες-Δήμοι κλπ.), οι οποίοι διαμορφώνουν και υλοποιούν ένα έργο με μελέτη σκοπιμότητας, θα πρέπει να αναφέρει δεσμευτικά πως θα αποσβεσθούν οι δαπάνες κατασκευής του έργου. 2) Ο διαχει-

ριστής που αναλαμβάνει τη συντήρηση και καλή λειτουργία του έργου, καθίσταται υπεύθυνος όταν το παραλάβει εάν έχει εκτελεσθεί σωστά και 3) ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ φορέας Ελέγχου και Διαιτησίας Τεχνικών Υποδομών, θα ελέγχει την καλή εκτέλεση του έργου και θα αποφασίζει για κάθε παρέκκλιση στην κατασκευή και για κάθε διαφορά που θα προκύψει έως το έργο παραδοθεί.

Γ) ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Η χρηματοδότηση κοινωνικών υποδομών μέσω προγραμμάτων έχει σχεδόν πάντα μία ημερομηνία λήξης και ανακουφίζουν προσωρινά τους πολίτες,

Το βάρος των χρηματοδοτήσεων πρέπει να είναι η δημιουργία υποδομών που θα διαρκέσουν στο χρόνο και μάλιστα σχεδιασμένες για να λειτουργούν ωφέλιμα, δηλαδή κάθε μονάδα να δικαιολογεί αποδεδειγμένα το κόστος λειτουργίας της.

Ένας σχεδιασμός δικτύων κέντρων κοινωνικών υποδομών: α) ανοικτής προστασίας ηλικιωμένων, β) ημερήσιας φροντίδας ηλικιωμένων, γ) δημιουργικής απασχόλησης παιδιών, δ) βοήθειας στο σπίτι, ε) βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών, πρέπει να έχουν μία κοινή λειτουργικότητα υποστήριξης από το Κράτος, ως ύψιστη υποδομή.

Συμπληρωματικά και βελτιωτικά συνδράμουν Δήμοι, Περιφέρειες και οι πολίτες με κοινωνικές συνεταιριστικές επιχειρήσεις αναλαμβάνοντας συνεργατικά συμπληρωματικές επιχειρήσεις (πρόσθετη υγειονομική περίθαλψη, κοινωνικές δράσεις, κάλυψη δαπανών μεταναστών, ανασφάλιστων, κλπ.).

Δ) ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Ειδικά η εφαρμοσμένη έρευνα (πειραματική ή όχι) από μεμονωμένα άτομα ή ομάδες, πρέπει να έχει στη διάθεσή της σε όλη την Επικράτεια ανοικτά ερευνητικά έργα.

Η επίλυση των πρακτικών προβλη-

μάτων και η καινοτομία είναι σημαντικότερα από το μεγάλο κεφάλαιο για τη μεγέθυνση μιας οικονομίας.

Ε) ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Ο σεβασμός στη βιοποικιλότητα ενός τόπου επιφέρει έσοδα, μειώνει δαπάνες και αναπτύσσει την οικονομία. Κάθε διαχείριση της φύσης από το Κράτος πρέπει να σέβεται και να αποδέχεται τη γνώμη και τις προτάσεις αυτών που ζουν στη φύση και από τη φύση, μέσα από καθιερωμένους θεσμούς.

ΣΤ) ΙΝΤΕΡΝΕΤΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Είναι γνωστό ότι η αποκέντρωση αποθαρρύνει την ανάπτυξη άτυπων ή τυπικών ιεραρχιών. Το Κράτος πρέπει να υποστηρίζει τη δημιουργία αυτόνομων δομών με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους που δραστηριοποιούνται σε ένα πεδίο (υγεία, διατροφή, πρωτογενή τομέα, παιδιά, κλπ.).

Οι αυτόνομες ιντερνετικές δομές αποτελούν ένα «γαλαξία» επιχειρήσεων διάσπαρτων στην επικράτεια και συνθέτουν ένα δίκτυο δημιουργίας καινοτόμων εφαρμογών και πολλές φορές είναι οριζόντια συνδεδεμένα.

Στέκονται δίπλα στην κοινωνία με πληροφόρηση και προτάσεις.

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΕΧΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΙΣΟΤΙΜΑ ΚΑΤΑΝΕΜΗΜΕΝΕΣ, ΚΥΡΙΑΡΧΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΥΗΜΕΡΕΙ ΑΛΗΘΙΝΑ ΜΟΝΟ ΑΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΕΥΗΜΕΡΟΥΝ, ΑΝΤΙ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΑΣΚΟΠΑ ΚΑΙ ΑΚΑΡΠΙΑ ΔΑΝΕΙΑ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΣ ΠΕΤΥΧΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΑΝΕΙΑ ΜΟΝΟ.

ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΘΑ ΕΛΘΕΙ Η ΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΝΟΥΜΕ ΔΑΝΕΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΟΣΑ ΘΑ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΟΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» (WWW.OLIKI-DIMOKRATIA.GR)

ΦΥΣΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Για τις φυσικές υποδομές διαμορφώνουμε τις παρακάτω θέσεις στις οποίες βασίζεται η δημιουργία τους.

Φυσικές υποδομές εννοούμε το έδαφος με τη σύνθεση και το ανάγλυφο αυτού, ως και την φυτική και ζωική ζωή που εξ' αυτού δημιουργείται, το υπέδαφος, το νερό, τη θάλασσα και το υποθαλάσσιο υπέδαφος, την ατμόσφαιρα με τις κλιματολογικές συνθήκες, ως και την συμπαντική ενέργεια που επηρεάζει όλα τα παραπάνω.

Η συνλειτουργία των στοιχείων των φυσικών υποδομών δημιουργεί την αλληλεξάρτηση αυτών και μέσα σε αυτήν λειτουργεί ένα ιδιαίτερο στοιχείο, ο άνθρωπος, το οποίο διαμορφώνεται, επηρεάζει και επηρεάζεται από το όλον.

Η διανοητική δυνατότητα που κατακτά ο άνθρωπος του επιτρέπει να παρεμβαίνει στην συνλειτουργία των φυσικών υποδομών και οι παρεμβάσεις αυτές πρέπει να αναδεικνύουν

τα υπάρχοντα φυσικά στοιχεία που συλλειτουργούν ή υποχρεωτικά να αντισταθμίζεται η όποια καταστροφή επιφέρει.

Η ωφέλιμη και αειφόρος ανθρώπινη παρέμβαση πρέπει να βασίζεται με αντίστοιχη μελέτη των επιπτώσεών της, επί της συνολικής λειτουργίας του περιβάλλοντος.

Η κάθε παρέμβαση είναι ωφελιμότερη όχι τόσο από μέγεθος της ωφελιμότητας, αλλά από την επιβίωση της εις βάθος χρόνου.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό ο ιδιώτης, ο Δήμος ή Περιφέρεια και το Κράτος παρεμβαίνουν στις φυσικές υποδομές με προτάσεις, οι οποίες παράλληλα με το οικονομικό και το κοινωνικό όφελος που προσδοκούν για την κοινωνία, πρέπει να αποδεικνύουν και το περιβαλλοντικό όφελος ή ζημιά που επιφέρουν και σε περίπτωση ζημιωγόνων επιπτώσεων ή δεν επιτρέπονται ή τίθενται σε τοπικό δημοψήφισμα όπου κρίνονται οι ζημιές, σε σχέση με το όφελος και

τα υποχρεωτικά αντισταθμιστικά οφέλη και την αποκατάσταση, κυρίως, του περιβάλλοντος.

Στην περίπτωση απόσπασης α' υλών από το φυσικό περιβάλλον πέραν των παραπάνω, η μεταποίησής τους και η περαιτέρω αξιοποίησή τους πρέπει να επιδιώκεται να γίνεται στην ίδια την επικράτεια εξόρυξής τους ή σε περίπτωση απομάκρυνσής τους απαιτείται έγκριση της Περιφερειακής Βουλής εάν μετακινηθούν σε άλλη Περιφέρεια του ίδιου Κράτους ή σε έγκριση της Νομοθετικής Αρχής του Κράτους, εάν μετακινηθούν εκτός της Επικράτειας του Κράτους, υποχρεωτικά συναινούσης ή όχι της κατά τόπο Περιφερειακής Βουλής.

Ο κάθε φορέας απόσπασης α' υλών η αξιοποίησης αυτών υπόκεινται στις πάσης φύσεως θεσμοθετημένες διατάξεις (φορολογικές, διοικητικές, περιβαλλοντικές κλπ.) της Περιφέρειας και του Κράτους που ανήκουν.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Για δημοτικά έργα τεχνικής υποδομής και αντίστοιχες μελέτες, απαιτείται αιτιολογημένη απόφαση του 66% των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου ή της Περιφερειακής Βουλής ή διαδημοτικά ή περιφερειακά. Για τα έργα αυτά ομάδες πολιτών μπορούν να υποβάλλουν τεκμηριωμένες προτάσεις, τις οποίες οι αρμόδιες υπηρεσίες ολοκληρώνουν ως προμελέτες προς εξέταση μαζί με άλλες μελέτες των υπηρεσιών ή εταιρειών και τίθενται στην ψηφοφορία για έγκριση από τα Δημοτικά Συμβούλια ή Περιφερειακής Βουλής, ως άνω, και αφού αναλυτικά αξιολογηθούν από τις αρμόδιες «ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ».

Η σύνταξη μελετών και υλοποίηση έργων άνω των 500.000 €, μπορεί να ακυρωθεί με απόφαση-δημοψήφισμα του 66% των πολιτών της περιοχής.

Κρατικά διαπεριφερειακά έργα τεχνικών υποδομών προτείνονται για μελέτη και υλοποίηση από την Εκτελεστική Αρχή του Κράτους, με τη σύμφωνη γνώμη της Βουλής των Περιφερειών, που αφορούν τα έργα αυτά.

Οι τεκμηριωμένες προτάσεις με-

λετών με τις αντίστοιχες αποφάσεις των Περιφερειών αξιολογούνται και προτείνονται από τις αρμόδιες ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ στην επιτροπή ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ, η οποία αποτελείται από:

1) μέλος εκλεγμένο στο ΤΕΕ για τον σκοπό αυτό για το ήμισυ της θητείας των λοιπών μελών (αναπληρούμενο για το υπόλοιπο ήμισυ) και προερχόμενο από τις περιοχές υλοποίησης του έργου.

2) μέλος της Περιφερειακής Βουλής που αφορά το έργο ή στη περίπτωση περισσότερων, εκπροσωπούνται με μία ψήφο

3) μέλος υπεύθυνος εκπροσώπων της τεχνικής υπηρεσίας του Κράτους

4) εκπρόσωπος της Εκτελεστικής Αρχής

5) μέλος εκπρόσωπος της Νομοθετικής Βουλής.

6) μέλος εκπρόσωπος της Αξιωματικής μειοψηφίας της Νομοθετικής Βουλής

Η επιτροπή αυτή επεξεργάζεται τις προτεινόμενες μελέτες και τις υποβάλλει με σχετική γνωμοδότηση στην Νομοθετική Αρχή για έγκριση.

Δημοσιοποιούνται οι προτάσεις,

τα πρακτικά και όλες οι τεκμηριωμένες μελέτες-προσφορές που υποβλήθηκαν.

Οι αποφάσεις μπορούν να κυρωθούν ή όχι με δημοψήφισμα που πρέπει να συγκεντρώσει το 51% των μόνιμων κατοίκων του Κράτους, εάν υπερβούν τα τιθέμενα όρια του κρατικού προϋπολογισμού τμήματος τεχνικών υποδομών του Κράτους, ως έχουν ήδη αναγραφεί και ισχύουν στις Περιφέρειες και το Κράτος.

Ένσταση κατά των αποφάσεων της επιτροπής ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ για μη τήρηση κανόνων, προδιαγραφών και διαδικασιών, μπορεί να υποβάλλει κάθε φορέας που επηρεάζεται από το έργο αυτό και λειτουργεί νόμιμα.

Τις ενστάσεις αυτές κρίνει Ανώτατο Οικονομικό Δικαστήριο της δικαιοσύνης και εισηγείται σε καθορισμένο χρόνο στην Νομοθετική Αρχή του Κράτους, η οποία αποφασίζει με πλειοψηφία 51%.

Όλα τα έργα τεχνικών υποδομών είναι εγγυημένα από τον φορέα υλοποίησής τους τουλάχιστον για μια 5ετία λειτουργίας τους.

Ο ΦΟΡΕΑΣ Ελέγχου και Διατηρίσεως Κοινωνικών Υποδομών είναι ένας

ανεξάρτητος κοινωνικός φορέας σε επίπεδο Περιφερειών και Κράτους, ο οποίος ελέγχει και αποφασίζει για οποιοσδήποτε διαφορές που αφορούν όλα τα έργα των Δήμων, Περιφερειών και Κράτους.

Ο φορέας αυτός αποτελείται από διοικητικό και ένορκο τεχνικό προσωπικό και διοικείται σε επίπεδο Περιφέρειας και Κράτους από Συμβούλια εις τα οποία συμμετέχουν:

1) Εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου εκλεγείς για τον σκοπό αυτό

2) Εκπρόσωπος του Εμπορικού Επιμελητηρίου εκλεγείς για τον σκοπό αυτό

3) Εκπρόσωπος του Βιομηχανικού Επιμελητηρίου εκλεγείς για τον σκοπό αυτό

4) Εκπρόσωπος του Τουριστικού Επιμελητηρίου εκλεγείς για τον σκοπό αυτό

5) Εκπρόσωπος της Δικαιοσύνης εκλεγείς για τον σκοπό αυτό

6) Εκπρόσωπος της Εκτελεστικής Αρχής του Κράτους ή της Βουλής της Περιφέρειας ή του Δήμου εκλεγείς για τον σκοπό αυτό

7) Εκπρόσωπο των Τεχνικών Υπηρεσιών του Κράτους ειδικό για τον σκοπό αυτό.

Η γένεση και τα χαρακτηριστικά της μαζικής κουλτούρας

ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ δεκαετίες ο δυτικός «πολιτισμένος» κόσμος, ο κόσμος της υλικής αφθονίας, χαρακτηρίζεται από την εμφάνιση της μαζικής κουλτούρας. **Η μαζική κουλτούρα, που συμβαδίζει με την εξάλειψη του λαϊκού πολιτισμού της υπαίθρου και των παραδοσιακών πόλεων και έβαλε στο περιθώριο τη γνήσια, αυθεντική τέχνη, κατασκευάστηκε για να γεμίσει τον ελεύθερο χρόνο του σύγχρονου ανθρώπου. Ποιο ρόλο παίζει η μαζική κουλτούρα στη σημερινή κοινωνική οργάνωση και με ποιο τρόπο επιδρά στα άτομα-δέκτες;**

Ποια η διαφορά της από την αυθεντική τέχνη; Οι πρωταγωνιστές της τρωικής μοιρασιάς της εξουσίας και της ιδιοκτησίας, εκμεταλλεύτηκαν τις σύγχρονες εξελίξεις και επινόησαν αυτό που λέγεται μαζική κουλτούρα, για να μπορέσουν να ασκήσουν έλεγχο στη συνείδηση των ανθρώπων. Τα προϊόντα της κουλτούρας αυτής δεν έχουν σχέση με την αισθητική, αλλά με τα οικονομικά και άλλα συμφέροντα του βιομηχανικού και χρηματιστηριακού κεφαλαίου.

Γνωρίσματα της μαζικής κουλτούρας είναι η τυ-

ποποίηση. Είναι η ατέρμονη επανάληψη των ίδιων θεμάτων, μοτίβων και τεχνικών, η αναισχυνη εκμετάλλευση στοιχείων της λαϊκής κουλτούρας.

Η οχληρότητα της καθημερινής ζωής, τα προβλήματα επιβίωσης, συμμετοχής στα κοινά και αυτογνωσίας, η αγωνία για το μέλλον, η αίσθηση της αποξένωσης που έχει το σύγχρονο άτομο από κάθε τομέα της ιδιωτικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής, έκαναν τον ελεύθερο χρόνο πραγματικό άσυλο. Αυτό ακριβώς το καταφύγιο καταλήφθηκε από τη μαζική κουλτούρα, που πέτυχε τον εφησυχασμό, την εξουδετέρωση της οργής και της απελπισίας, την αδρανοποίηση της σκέψης και την αναπαραγωγή των παραδεδομένων αξιών και αναγκών. Η μαζική κουλτούρα προσφέρει διασκέδαση, μ' άλλα λόγια φυγή από την καθημερινότητα και προετοιμασία για μια ακόμη εργάσιμη μέρα.

Η μαζική κουλτούρα δεν είναι αυτή που δημιουργείται από τις μάζες, αλλά αυτή που κατασκευάζεται με βιομηχανικό τρόπο για να καταναλωθεί απ' αυτές και οδηγεί σε κοινωνική παρακμή.

Στην παρακμή αυτή οι πολίτες δεν μετέχουν ενεργητικά στην κοινωνική και πολιτική ζωή και είναι βυθισμένοι στον καταναλωτισμό και στις

συνήθειες της κοινωνίας της αφθονίας, που κατακλύζουν τα ενδιαφέροντά τους. Από την άλλη πλευρά, δεν συνειδητοποιούν και ακόμα περισσότερο δεν αμφισβητούν την τάξη των πραγμάτων, την οποία θεωρούν αυτονόητη. Νευραλγικό ρόλο έχουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, η διαφήμιση και τα προϊόντα της μαζικής κουλτούρας. Πρόκειται για τα πολιτιστικά προϊόντα που κατασκευάζονται με βιομηχανικό τρόπο για τις μάζες (έργα τύπου Χόλυγουντ, δίσκοι και περιοδικά ευρείας κυκλοφορίας, μπεστσέλλερ κ.α.). Μέσα από αυτούς τους μηχανισμούς οι πολίτες διαμορφώνουν την πεποίθηση ότι ζουν σε μία ορθολογική κοινωνία που επιδιώκει την ελευθερία και την ευτυχία τους, αδυνατώντας να διακρίνουν τις μορφές καταπίεσης και αλλοτρίωσης που τους περιστοιχίζουν.

Η μαζική κουλτούρα υποτάσσει όλους τους τομείς της πνευματικής παραγωγής για ένα και μοναδικό σκοπό, την απασχόληση των αισθήσεων των ανθρώπων από τη στιγμή που βγαίνουν από το εργοστάσιο, το βράδυ, ως τη στιγμή που θα χτυπήσουν την κάρτα τους το άλλο πρωί.

Ο θεατής δεν χρειάζεται να σκέφτεται μόνος του, το προϊόν προδιαγράφει κάθε αντίδραση.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ, ΤΙΣ ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ: Είναι η εποχή στην οποία οι λέξεις και οι έννοιες έχουν διαφοροποιηθεί ως προς το περιεχόμενο και τη σημασία τους.

Είναι η εποχή όπου η καταπίεση σημαίνει ελευθερία, η κατανάλωση δύναμη, ο έλεγχος ασφάλεια, ο φόβος σύνεση, η απάτη πολιτική, η υστερία χαρά. Και είναι τόσο κοινά αποδεκτές έννοιες που έχουν ως αποτέλεσμα την εξάλειψη κάθε κοινωνικής αντιπολίτευσης και την απόρριψη κάθε μορφής αντίστασης.

Ο άνθρωπος σήμερα είναι ίσως περισσότερο ανίκανος από ποτέ, να επιδράσει πάνω στον ίδιο του τον μηχανισμό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σήμερα λοιπόν, αγαπητέ μου, ποια έννοια έχει ο Πολιτισμός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η απάντησή μου δεν είναι εύκολη γιατί η ιστορία όλων των κοινωνιών δείχνει παραποίηση της έννοιας του Πολιτισμού προς όφελος της Άρχουσας Τάξης. Διαβάζουμε αναλύσεις για την έννοια του Πολιτισμού, της Κουλτούρας, της Τέχνης, της Καλλιτεχνίας, κλπ.

Όλα είναι Πολιτισμός. Αλλά στο

τέλος διερωτώμαι που είναι ο Πολιτισμός; Κατέληξα λοιπόν ότι η βασική έννοια του Πολιτισμού προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη «πέλω» (από την οποία δημιουργήθηκε η λέξη «πόλις») που σημαίνει συναναστρέφομαι και συμβιώνω.

Άρα βασικό χαρακτηριστικό του πολιτισμού είναι η διάθεση του ατόμου για «ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ» με την αποδοχή ότι η συμβίωση θεμελιώνεται στην ευγενή και ηθική συμπεριφορά του ατόμου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δηλαδή οι Τέχνες, η Καλλιτεχνία και η Κουλτούρα δεν έχουν την ίδια έννοια με τον Πολιτισμό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο πολιτισμός όπως απάντησα είναι η ευγενής και η ηθική συμπεριφορά.

«Η τέχνη όπως είπε και ο Γ. Σεφέρης, είναι ένα μέσο, το υψηλότερο μέσο που βοηθά τους ανθρώπους να πλησιάσουν ο ένας τον άλλον». Η τέχνη και η καλλιτεχνία εξημερώνουν τα ήθη και απομακρύνουν από αυτά την αγριότητα με αποτέλεσμα να μεινεί ο πολίτης σε ευγενείς και ηθικές συμπεριφορές, οπότε τότε αναγνωρίζεται ως πολιτισμένος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπαίνω στον πειρασμό να ρωτήσω πως τόσο δικτάτορες και εγκληματίες μνηστήκαν και ύμνησαν ή χρησιμοποίησαν μουσικές, θέατρα και άλλες τέχνες;

Η τέχνη είναι ένα μέσο, αν θέλεις πες το ένα εργαλείο, που δημιουργήθηκε για εξημέρωση του ανθρώπου, ο τρόπος όμως χρήσης του και εκμετάλλευσής του γίνεται από καλούς ή κακούς ανθρώπους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Και ποιος λοιπόν δημιουργεί τους καλούς και κακούς ανθρώπους;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η παιδεία της Πολιτείας αγαπητέ μου έχει τον πρώτο λόγο. Και παιδεία δεν εννοώ μόνο το σχολείο, αλλά το Νομικό και θεσμικό πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτουργεί η Πολιτεία. Μάλιστα μεγάλο παράδειγμα θα σου δώσω με την έννοια του πολιτισμού και της κουλτούρας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι είναι Κουλτούρα; Και σε τι διαφέρει από τον Πολιτισμό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ένας γενικός όρος μας δίνει την έννοια ότι Κουλτούρα είναι το σύνολο των πνευματικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων μιας κοινωνίας, ενώ Πολιτισμός είναι η

ίδια η συμπεριφορά του ανθρώπου μέσα στην Κοινωνία.

Έτσι βλέπουμε ότι ο πολιτισμός γεννιέται από την κοινωνία των πολιτών και δημιουργούνται οι ανθρωπίνες σχέσεις, τα ήθη και έθιμα και η καθαρή έκφραση της κοινωνίας με μουσική, χορό, θέατρο, ζωγραφική και άλλες καλές τέχνες.

Αντίθετα η κουλτούρα δημιουργείται από κάποιους ανθρώπους και επιβάλλεται στην κοινωνία και παρά την όποια αξία της δεν εκφράζει όλες τις κοινωνίες, με αποτέλεσμα να τις αλλοιώνει εξομοιώνοντάς τις.

Βέβαια όταν η κουλτούρα γίνεται μαζική, δημιουργεί τεράστια βιομηχανικά, εμπορικά και χρηματοπιστωτικά συμφέροντα που δεν έχουν επίκεντρο την ανάδειξη των ιδιαιτεροτήτων των κοινωνιών, απεναντίας την αλλοίωσή τους με την ισοπεδωτική τους συμπεριφορά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Με την απάντησή σας προβληματίστηκα με τον τρόπο που μέσω της κουλτούρας αλλοιώνονται οι τοπικοί πολιτισμοί. **Τώρα καταλαβαίνω γιατί ο σοφός Λαός λέει περιπαιχτικά σε κάποιον ότι είναι «κουλτουριάρης».**

Για μια αναγκαία μεταρρυθμιστική - αναπτυξιακή τομή στον πολιτισμό

ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Του σκηνοθέτη **ΛΕΥΤΕΡΗ ΧΑΡΩΤΙΝΗ**

- Οι παραγωγοί των πνευματικών και υλικών αξιών, οι διανοούμενοι, οι επιστήμονες και οι καλλιτέχνες της σύγχρονης Ελλάδας, θέλουν κλίμα ελευθερίας, ηθικής και υλικής υποστήριξης και μια Πολιτεία αλληλέγγυα που να γνωρίζει να τιμά τα έργα τους και να τους εμπνέει.

- Σήμερα περισσότερο από ποτέ είναι αναγκαίο η χάραξη και υλοποίηση της πολιτιστικής πολιτικής της χώρας να στηριχτεί στους εργαζόμενους στο χώρο του Πολιτισμού και μία διαρκή επικοινωνία με την κοινωνία και τους φορείς της.

- Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει καμία κίνηση, καμία ορατή προσπάθεια που να δείχνει, σε κάποιο τομέα έστω, ότι δρομολογείται ο σχεδιασμός και η υλοποίηση ενός σύγχρονου Προγράμματος Πολιτισμού που έχει ανάγκη η κοινωνία.

- **Το ζήτημα των μεταρρυθμιστικών αυτών παρεμβάσεων στον Πολιτισμό, δεν αφορά ένα κόμμα ή κάποιες κοινωνικές ομάδες μόνο, αλλά είναι υπόθεση ολόκληρης της οργανωμένης κοινωνίας και των δομών της.**

* Ολόκληρο το άρθρο στην ηλεκτρονική έκδοση

Λ. ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ: Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ

Γεννήθηκε στα Σίσαρχα Ανωγείων και μεγάλωσε στο Ηράκλειο.

«Μικρός μου άρεσε να παρακολουθώ και να μελετώ τους διαλόγους των ανθρώπων

«Το ντοκιμαντέρ ρίχνει μια δημιουργική ματιά πάνω στην πραγματικότητα και την αναδεικνύει» στην καθημερινή ζωή»

«Ο κινηματογράφος επηρεάζει και διαμορφώνει, σε βάζει σε κίνηση. Είναι μια τέχνη πάρα πολύ δυνατή»

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ένα τεράστιο παραγωγικό πολιτιστικό κεφάλαιο με πολυποικιλίες και πολύμορφες δράσεις που ξεπερνούν τις εκατό, είναι οι παραγκωνισμένοι από την κεντρική Κυβέρνηση χιλιάδες Πολιτιστικοί Σύλλογοι της Περιφέρειας.

Εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες διάφορων πνευματικών επιπέδων, με αγάπη για το μικρό χωριό, την κωμόπολη ή την συνοικία τους με συγκροτημένη σκέψη και λόγο δουλεύουν

εθελοντικά και αθόρυβα μέσα στα πρωτογενή πολιτιστικά αυτά κοινωνικά κύτταρα προσφέροντας ουσιαστικές υπηρεσίες στους κατοίκους των μικρών κοινωνιών τους.

- Οι Σύλλογοι αυτοί, με ημερίδες, συνέδρια, πολιτιστικές εκδόσεις, κινηματογραφικά φιλμ, μουσικές εκδόσεις και άλλα, ερευνούν, αναδεικνύουν και προβάλλουν τις αξίες του Πολιτισμού και της παράδοσης του τόπου τους.

- Φέρνουν σε επαφή τη σύγχρονη πολιτιστική παραγωγή της χώρας, μεταφέρουν γνώση και μορφαίνουν την καθημερινότητα των συμπολιτών τους.

- Δημιουργούν ερασιτεχνικές ομάδες θεάτρου, χορού, μουσικής, λογοτεχνίας, συγκροτούν μελέτες τοπικής ανάπτυξης και υλοποιούν μικρά αναπτυξιακά προγράμματα.

- Στηρίζουν μελέτες ανασυγκρότησης και ανά-

πλασης οικισμών και με τις δράσεις τους γενικά αναζωογονούν και δίνουν ενδιαφέρον στη ζωή των ανθρώπων των μικρών κοινωνιών τους.

Χιλιάδες μικρά χωριά της Ελληνικής Περιφέρειας θα είχαν τελείως εγκαταλειφθεί εάν δεν υπήρχαν οι δραστήριοι Πολιτιστικοί Σύλλογοι τους που τα συντηρούν, τα αναπλάθουν και δίνουν ζωή και ελπίδα στους λίγους κατοίκους των.

- Οι ανιδιοτελείς παραγωγικοί αυτοί φορείς της Περιφέρειας αντιμετωπίζονται στις περισσότερες δραστηριότητές τους από τη Νομοθεσία ως κερδοσκοπικοί φορείς και από τους Δήμους και τις Περιφέρειες τις περισσότερες φορές ως ανταγωνιστικοί φορείς. Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις, ιδιαίτερα μετά από το νέο αυτοδιοικητικό τοπίο που επέφερε ο Καλλικράτης και την αποξένωση των μικρών κοινωνιών από το Δήμο τους, οι Σύλλογοι αυτοί κάνουν δουλειές που θα έπρεπε να κάνουν οι Δήμοι.

- Όλοι οι ενεργοί Πολιτιστικοί Σύλλογοι που με το πολύπλευρο έργο τους έχουν αναγνώριση και κύρος όχι μόνο μέσα στις μικρές κοινωνίες τους και προχωρούν μαζί με άλλους Πολιτιστικούς Συλλόγους των επαρχιών τους και δημιουργούν Δίκτυα Πολιτιστικών Συλλόγων και Ενώσεις Πολιτιστικών Συλλόγων σε επίπεδο Περιφερειών.

Οι Σύλλογοι αυτοί, τα Δίκτυα και οι Ενώσεις

τους επικοινωνούν, ανταλλάσσουν εμπειρίες και γνώσεις, προωθούν λύσεις σε κοινά προβλήματα και συντονίζουν το βήμα τους Πανελλαδικά.

Σήμερα αναπτύσσεται στις πόλεις και τις περιφέρειες της χώρας μας ένα μεγάλο ακηδεμόνευτο Πολιτιστικό Κίνημα Εθελοντών με τεράστιο έργο στις κοινωνίες τους, με μεγάλη γνώση των πολιτιστικών θεμάτων, σοβαρή εμπειρία στις πολιτιστικές δράσεις και αναπτυσσόμενη δυναμική.

- Αιτήματα αυτού του Κινήματος είναι η ετήσια επιδότηση των προγραμμάτων τους καθώς επίσης η αλλαγή και ο εκσυγχρονισμός όλων των Νομοθετημάτων που αφορούν σε οικονομικά φορολογικά και ασφαλιστικά θέματα, τα οποία αποτελούν ανασταλτικό παράγοντα στη λειτουργία και τη δράση τους.

- Είναι αναγκαίο ένα νέο πολιτιστικό πλαίσιο που θα στηρίζει και θα βοηθά το πολύπλευρο και ορατό έργο των Πολιτιστικών Συλλόγων.

- Θα ενθαρρύνει την εθελοντική συμμετοχή ιδιαίτερα των νέων πολιτών στους πρωτογενείς αυτούς πυρήνες Πολιτιστικής Αναγέννησης σε κάθε χωριό και σε κάθε μικρή κοινωνία.

Γιατί οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι αποτελούν αποδεδειγμένα παράγοντες τοπικής περιφερειακής και εθνική πολιτισμικής προόδου, ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής.

Η σχέση “δούναί και λαβείν” μεταξύ πολιτικής εξουσίας και εκλογών

Του Δρ. ΙΩΑΝΝΗ ΧΡ. ΙΑΚΩΒΙΔΗ

Επιστημονικού συνεργάτη στο Κέντρο Ανατολικών Σπουδών του Παντείου Πανεπιστημίου

Η σχέση μεταξύ κοινωνίας και πολιτικής αντιμετωπίστηκε και εξακολουθεί να προσεγγίζεται στην εποχή μας υπό το πρίσμα της αυστηρής διχοτομίας ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα που το ενσαρκώνει ταυτολογικά το κράτος και στην κοινωνία που καλείται να αρκασθεί σε μια θέση ιδιώτη.

Στο πλαίσιο αυτό, σταθερά του νεοελληνικού κράτους από τη δεκαετία του 1830 υπήρξε η χαρακτηριστική απόσταση που διαστέλλει τη βούληση της κοινωνίας από τις πολιτικές του πολιτικού συστήματος.

Πιο συγκεκριμένα, η βαυαροκρατία κατάργησε την θεσμημένη, εντός της πολιτείας, συλλογικότητα του Έλληνα ως ασύμβατη με την ευρωπαϊκή αντίληψη της προόδου που εξέφραζε η απολυταρχία. Κατ’ αυτήν, η κοινωνία δεν είχε θέση στην πολιτεία, όφειλε να κινείται στο εξωθεσμικό πεδίο ως αγέλη και υπό την καθοδήγηση των ηγητόρων της. Το αποτέλεσμα ήταν ακαριαίο: Η δημοκρατικού τύπου πολιτική ανάπτυξη του Έλληνα που ξέμεινε ως νοοτροπία/συμπεριφορά, οδηγήθηκε σε διαπραγμάτευση κατ’ άτομο με τον πολιτικό που ενσάρκωσε στο πρόσωπό του την έννοια του Κράτους. Η πελατειακή θέσμιση του κράτους/ πολιτείας εδράζεται ακριβώς στην κοσμοϊστορική αυτή μεταβολή.

Ουσιαστικά, οι πελατειακές σχέσεις ήσαν συνηθισμένο πολιτικό φαινόμενο σε χώρες της Λατινικής Αμερικής, της Νοτιοανατολικής Ασίας και της Μεσογείου στη διάρκεια του 19ου και του 20ου αιώνα. Οι πελατειακές σχέσεις λειτουργούσαν ως τρόπος πολιτικής συμμετοχής σε τέτοιες χώρες, ο οποίος διέφερε από τους τυπικούς τρόπους πολιτικής συμμετοχής στις φιλελεύθερες δημοκρατίες της Δύσης. Η κεντρική ιδέα της αντίληψης των πελατειακών σχέσεων ως τρόπου πολιτικής συμμετοχής έχει ως εξής: στην Ελλάδα και σε άλλες συγκρίσιμες χώρες, εργαζόμενοι με παρόμοιο κοινωνικό ‘status’ ή επαγγελματική θέση δεν διαμόρφωναν σχέσεις με το πολιτικό σύστημα με «οριζόντιο τρόπο», δηλαδή συγκροτώντας κόμματα ή συνδικάτα που εξέφραζαν λίγο – πολύ ομοιογενή κοινωνικά στρώματα ή κατηγορίες του πληθυσμού, όπως συνέβαινε στη Δύση. Αντίθετα, συνδέονταν με το πολιτικό σύστημα με «κάθετο τρόπο», δηλαδή με επιλεκτικές, προσωπικές ή οικογενειακές σχέσεις με μέλη των τοπικών και εθνικών πολιτικών ελίτ. Οι πελατειακές σχέσεις ήταν εκδήλωση του «κάθετου τρόπου ένταξης» των μαζών στην πολιτική (Μουζέλης 1987). Άτομα, οικογένειες και ομάδες συνδέονται με το κράτος και ειδικά με τις εκάστοτε πολιτικές ελίτ σε μια σχέση εξάρτησης και ανταλλαγής.

Οι πελατειακές σχέσεις είναι ένα από τα είδη πολιτικής κυριαρχίας και διευκολύνουν την κάθετη οργάνωση των πολιτικών σχέσεων μεταξύ των μελών μιας κοινωνίας, δηλαδή τη σύνδεση των

«Η ψήφος είναι πιο δυνατή από τη σφαίρα. Με τη σφαίρα μπορεί να σκοτώσεις τον εχθρό σου. Με την ψήφο μπορεί να σκοτώσεις το μέλλον των παιδιών σου»

ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ

πελατών με έναν πολιτικό πρόγονο (βουλευτή, υπουργό, πολιτικό κόμμα). Μέσω της σχέσης τους με τον πρόγονο, η οποία δεν περιορίζεται μόνο στην εκμείωση της ψήφου τους, οι πελάτες οργανώνουν την πολιτική τους ζωή (συμμετοχή σε προεκλογικές εκστρατείες, κομματική ζωή, κλπ) και διαμορφώνουν πολιτική ταυτότητα. Εξαιτίας της σχέσης τους με έναν κοινό πρόγονο, πελάτες από διαφορετικά κοινωνικά στρώματα, ασύμβατα ταξικά συμφέροντα και άνιστο κοινωνικό status συνυπάρχουν σε μια πολιτική σχέση που είναι λειτουργική στο βαθμό που τους προσφέρει εξατομικευμένη πρόσβαση στην πολιτική εξουσία.

Βουλευτές και τοπικοί κομματάρχες έπαιζαν το ρόλο των διαμεσολαβητών, ανταλλάσσοντας θέσεις και μεταθέσεις στο δημόσιο, καθώς και εξυπηρετήσεις στις δημόσιες υπηρεσίες (π.χ., στο στρατό, στα δημόσια νοσοκομεία ή στα ασφαλιστικά ταμεία) με τις ψήφους των εξυπηρετούμενων πολιτών. Ήταν ένα είδος εξαγοράς πολιτικής υποστήριξης προς συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα, με ευρεία τοπική επιρροή στις εκλογικές τους περιφέρειες.

Σχεδόν από τη δεκαετία του ‘80 στις πελατειακές σχέσεις Βουλευτή – Κομματάρχη με πολίτη προστέθηκε η κομματική γραφειοκρατία του εκάστοτε κόμματος/τοπικά, νομαρχιακά και κεντρικά κομματικά όργανα) ως ένας επιπλέον πρόγονος.

Για ποιους λόγους οι πελατειακές σχέσεις διατηρούνται ακόμα και σήμερα σε μια εποχή παγκοσμιοποίησης της οικονομίας και εξευρωπαϊσμού των θεσμών, δηλαδή σε μια εποχή διαδικασιών που απαιτούν γρήγορες αλλαγές και προσαρμογές, ξένες προς την κυριολεκτικά πατροπαράδοτη, προβλέψιμη και αργά εξελισσόμενη φύση των πελατειακών σχέσεων; Εδώ μπορούμε μόνο να παρουσιάσουμε απλώς δύο υποθέσεις εργασίας. Οι πελατειακές σχέσεις δεν είναι ένα εγγενές φυλετικό ή τοπικό χαρακτηριστικό. Οι ρίζες του φαινομένου είναι ιστορικές και η διατήρησή του έχει να κάνει με τις συγκεκριμένες οικονομικές και πολιτικές λειτουργίες που έχει υπηρετήσει. Μια πρώτη αιτία για τη διατήρηση των πελατειακών σχέσεων είναι ότι αυτές αποτελούν στοιχείο ενός

«περίπλοκου και διακριτού τρόπου δημιουργίας και κατανομής εισοδήματος των κοινωνιών [της Νότιας Ευρώπης]» (Petmesidou 1996: 96). Πρόκειται για αρχή κοινωνικής οργάνωσης με μια καίρια οικονομική λειτουργία η οποία, παρόλα αυτά, έχει πολιτικές επιπτώσεις. Ποια είναι η οικονομική λειτουργία; Πλήθη ανέργων ή κατοίκων αστικών κέντρων που δεν μπορούν να απορροφηθούν από τις ιδιωτικές αγορές εργασίας έχουν αποκτήσει μόνιμες ή προσωρινές θέσεις στον δημόσιο τομέα. Έτσι έχει δημιουργηθεί εισόδημα με τη μορφή μισθών καθώς και μεταβιβάσεων κοινωνικής πρόνοιας σε συγκεκριμένες κοινωνικο-επαγγελματικές κατηγορίες του πληθυσμού. Στα χαρακτηριστικά παραδείγματα περιλαμβάνονται οι υπάλληλοι των δημοσίων επιχειρήσεων, το επαγγελματικό στρατιωτικό προσωπικό και οι δικαστικοί. Υπάρχει ένα ρήγμα μεταξύ των εργαζομένων στο δημόσιο, από τη μια πλευρά, και των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα και των εργατών, από την άλλη. Οι τελευταίοι υφίστανται όχι μόνο εργασιακή ανασφάλεια αλλά συχνά συγκριτικά χειρότερες εργασιακές συνθήκες και χαμηλότερες συντάξεις ή επιδόματα κοινωνικής βοήθειας (Ferrera 1996). Τούτο σχετίζεται με το ότι τα συνδικάτα του ιδιωτικού τομέα είναι πολύ πιο αδύναμα από πολλά του δημόσιου τομέα που έχουν κατορθώσει να αποκτήσουν περισσότερο επωφελή κοινωνική ασφάλιση και - συγκριτικά με τους ιδιώτες υπαλλήλους και εργάτες - καλύτερη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Η δεύτερη πιθανή αιτία είναι ότι στη σημερινή Ελλάδα οι πελατειακές σχέσεις ενδέχεται να έχουν πλέον γίνει κατεστημένη νοοτροπία, δηλαδή μια τάση να σκέφτεται κανείς με όρους πολιτικών επαφών και «μέσων» προκειμένου να έχει επιτυχή έκβαση οποιαδήποτε επαφή του, οσοδήποτε μικρή, με το κράτος. Οι βαθιά ριζωμένες πελατειακές σχέσεις δεν έχουν αφήσει περιθώρια για καθολική μεταρρύθμιση της δημόσιας, οικονομικής και πολιτικής ζωής. Η πελατειακή νοοτροπία είναι δύσκολο να μετασχηματισθεί.

Οι πελατειακές σχέσεις φαίνεται να έχουν μια επίμονη παρουσία στην ελληνική πολιτική ζωή. Η συμμετοχή στην πολιτική μέσω των κατεστημένων πελατειακών διόδων είναι κάθετης μορφής, δηλαδή ιεραρχικής εξάρτησης και ανταλλαγής με κάποιον πρόγονο. Παρότι το έδαφος των πελατειακών σχέσεων δεν είναι γόνιμο για την ανάπτυξη κοινωνικών δραστηριοτήτων με την ομαδική συμμετοχή των πολιτών, εν τούτοις κάποια ανάδυση της κοινωνίας πολιτών δεν πρέπει να αποκλείεται. Και τούτο γιατί τουλάχιστον τα τελευταία είκοσι χρόνια είναι γνωστή και στην Ελλάδα η αύξηση της πολιτικής απάθειας και του κυνισμού (βλ. π.χ. Δεμερτζής και Καφετζής 1996). Η τάση αυτή – σε κάποιο βαθμό – ίσως συμπαρασύρει και τις πελατειακές σχέσεις ως τρόπο πολιτικής συμμετοχής, αφήνοντας παράθυρα ευκαιρίας για άλλες, μη πελατειακές διόδους συμμετοχής στην πολιτική.

Νέες μορφές πολιτικής συμμετοχής

Γράφει ο **ΔΗΜ. ΣΠΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ**
Επίκουρος Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης
Πανεπιστημίου Αθηνών

Σήμερα παρατηρούνται εξάρσεις κοινωνικών κινήματων, όπως δράσεις ισχυρών ομάδων πίεσης, περιοδικές τοπικές υπερ-κομματικές κινητοποιήσεις αγροτών ή άλλων κοινωνικών στρωμάτων και ομάδων, κάποια ανάπτυξη του εθελοντισμού και πλήθος άτυπων συνεργασιών (δικτύων και συλλογικών πρωτοβουλιών), που ως μορφές συμμετοχής δεν διοχετεύονται μέσα από τα «κανάλια» της παραδοσιακής πατρωνίας, η οποία στηρίζεται σε πολιτικές πελατειακές σχέσεις κτισμένες πάνω στο θεμέλιο του ζεύγους πάτρωνας – πελάτης.

Στις τελευταίες δεκαετίες του 20ου αιώνα, αντί για τον βουλευτή ή τον κομματάρχη, τον ρόλο του κομματικού πάτρωνα έπαιζε πλέον η κομματική γραφειοκρατία του κάθε κόμματος και μάλιστα του κυβερνώντος.

Τοπικά, νομαρχιακά και κεντρικά κομματικά όργανα ανέλαβαν με συστηματικό τρόπο να διαμεσολαβήσουν υπέρ των οργανωμένων οπαδών και των ψηφοφόρων του κόμματος, παρεμβαίνοντας σε ζητήματα προσλήψεων, μεταθέσεων, αποσπάσεων και προαγωγών στις δημόσιες υπηρεσίες και τις γενικότερες δραστηριότητες του δημόσιου τομέα.

Το ίδιο συνεχίζεται μέχρι και σήμερα.

Ο ρόλος των οργανωμένων συνδικαλιστικών φορέων δεν ήταν, ούτε είναι μικρότερος. Εδώ κά-

νουμε λόγο για άλλου είδους γραφειοκρατία, τη συνδικαλιστική, διά μέσου της οποίας επίσης εξυφάνθηκαν πελατειακές σχέσεις σε πολλά επίπεδα.

Εκτός από την πελατειακού χαρακτήρα συμμετοχή των πολιτών στην πολιτική, υπάρχει και η συμμετοχή μέσω κοινωνικών συνεργασιών, δηλαδή τυπικών και άτυπων συλλογικών μορφών δημόσιας παρουσίας και δράσης.

Στις τυπικές κοινωνικές συνεργασίες περιλαμβάνουμε όσες έχουν κάποια νομική μορφή (συνδικάτο, σωματείο του αστικού δικαίου, αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, κ.α.).

Στις άτυπες κοινωνικές συνεργασίες περιλαμβάνουμε όσες συλλογικές προσπάθειες έχουν κάποια ανεπίσημη οργάνωση και διατηρούνται έστω για μικρό χρονικό διάστημα, χωρίς ωστόσο να έχουν αποκτήσει νομική αναγνώριση.

Σε ποιο βαθμό και με πιο κριτήριο μια συλλογική δράση μπορεί να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνεται σε όλο το φάσμα της κοινωνίας πολιτών :

Είναι φανερό ότι δεν έχουν όλες οι συλλογικές δράσεις την ίδια σημασία για την κοινωνία πολιτών, δεν μπορούν όλες να θεωρηθούν ότι μας αφορούν ως πολίτες.

Επί πλέον, ένα δεύτερο ερώτημα είναι ποιες από τις συλλογικές δράσεις δεν έχουν πελατειακό χαρακτήρα;

Εύκολα απαντούμε στο δεύτερο ερώτημα, ορίζοντας ότι η μη πελατειακή συλλογική δράση είναι αυτή που δεν εκφράζει αίτημα υπέρ ενός ατόμου ή μιας ομάδας σε βάρος άλλων που βρίσκονται στην ίδια κοινωνική θέση, ή έχουν τα ίδια προσόντα, ή πληρούν τις ίδιες προϋποθέσεις.

Η όποια δράση επιτελείται λαμβάνοντας υπ' όψιν τον άμεσο ή ευρύτερο κοινωνικό περίγυρο του δρώντος, ή προκαλεί συνέπειες στον κοινωνικό περίγυρο, είναι κοινωνική δράση. Όλες οι δράσεις της κοινωνίας πολιτών είναι κοινωνικές δράσεις, αλλά το αντίστροφο δεν ισχύει. Δεν είναι όλες οι κοινωνικές δράσεις εκδηλώσεις της κοινωνίας πολιτών.

Συλλογικές δράσεις ακόμα και μαζικού χαρακτήρα (π.χ. μία αθλητική εκδήλωση με συμμετοχή πλήθους θεατών, μία ομαδική εκδρομή με μαζική προσέλευση), οι οποίες ωστόσο δεν έχουν κάποιο αντίκρισμα στη δημόσια σφαίρα, δεν ενδιφέρουν την κοινωνία πολιτών, με την έννοια ότι δεν εντάσσονται σε αυτή.

Μπορούμε λοιπόν να προτείνουμε τύπους συλλογικών φορέων που έχουν μεγαλύτερη ή μικρότερη σχέση με την κοινωνία πολιτών.

Στον πρώτο τύπο, φορείς που δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία για την κοινωνία πολιτών (π.χ. Σύλλογο Φίλων Ευδρείου, Σύλλογο Φίλων Τηλεκάρτας, Σύλλογο Φίλων «Στέλιου Καζαντζήδη», κλπ.).

Στον δεύτερο τύπο, δηλαδή στο είδος φορέα που μπορεί ανάλογα με την πολιτική συγκυρία, να αποκτήσει σημασία για την κοινωνία πολιτών, μάλλον ανήκουν π.χ. ο Σύλλογος Φυσικού Τοκετού «Ευτοκία» και ο Σύλλογος Φίλων του Σιδηροδρόμου.

Ο πρώτος από τους δύο αυτούς Συλλόγους θα μπορούσε ανάλογα με τους διαθέσιμους πόρους, την κατάλληλη ηγεσία και τις περιστάσεις, να έχει άποψη για θέματα δημόσιων συγκοινωνιών.

Τέλος ο Τρίτος Τύπος στον οποίο θα κατατάσσουμε φορείς με ευθείες κοινωνικές και πολιτικές αναφορές, θα περιλαμβάνει εκτός βέβαια των εργατικών συνδικάτων ή περιβαλλοντικών, φοιτητικών και φεμινιστικών οργανώσεων και άλλους συλλόγους με κοινωνική στόχευση.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ: ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Συζητώντας μια παρέα για το άδικο πελατειακό οργανωμένο σύστημα συμφώνησα και εγώ ότι συνήθως διορίζονται ή εξυπηρετούνται στα καθημερινά τους προβλήματα πολίτες που υπερασπιζόνταν και ήταν ενταγμένοι στο σύστημα αυτό. Έτσι αδικούνταν άλλοι ικανότεροι πολίτες, ή έχαναν τα δικαιώματά τους, ή καταστρέφονταν οι ελπίδες και ο αγώνας τους, γιατί με επιλογές του συστήματος, προτιμούνταν οι υποστηρικτές του. Τότε με διακόπτει ένας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπητέ φίλε και εσύ δεν χρησιμοποίησες το σύστημα για να ωφεληθείς σε κάποιες περιπτώσεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι φίλε μου, το χρησιμοποίησα γιατί δεν μπορούσα να κάνω διαφορετικά. Δεν υποτάχθηκα όμως να το υπηρετήσω. Και ξέρεις γιατί; Όταν κάποτε διεκδικούσα σε σοβαρή υπόθεσή μου το δικό μου, ένας τουλάχιστον ειλικρινής εκείνη τη στιγμή Βουλευτής, μου είπε.

Άκου φίλε μου. Ποτέ μην ζητάς το δικό σου γιατί κανείς δεν διακινδυνεύει να συγκρουσθεί με αυτούς που σε αδίκησαν. Σκέψου έναν άλλο τρόπο να διεκδικήσεις αυτό που θέλεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δηλαδή πάντα πρέπει να σκεπτόμαστε τι ελιγμούς θα κάνουμε για να επιβιώσουμε, χωρίς να αγωνιζόμαστε για το δικό μας τουλάχιστον;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι, έτσι γιγαντώνεται μέσα στην κοινωνία το πελατειακό σύστημα και δεν καταργείται γιατί γίναμε όλοι μέρος του.

Όλοι υποχρεωθήκαμε να ζούμε έτσι, αλλά οι ωφέλιμοι του συστήματος είναι μειοψηφία. Τόση μειοψηφία όση χρειάζεται ένα εκλογικό σύστημα για να εκλέξει πάλι τους πάτρωνές του στην εξουσία.

Αλλά αυτό δεν μπορεί να συμβαίνει για πάντα.

Το τέλος του θα έρθει μόνο εάν οργανωθούμε κοινωνικά και να διεκδικούμε τα δίκια μας συλλογικά και προσεκτικά, να μην κάνουν τα δίκια μας ή οι δράσεις μας ζημιά σε άλλους συμπολίτες μας.

Ανώτατη ελεγκτική εξουσία

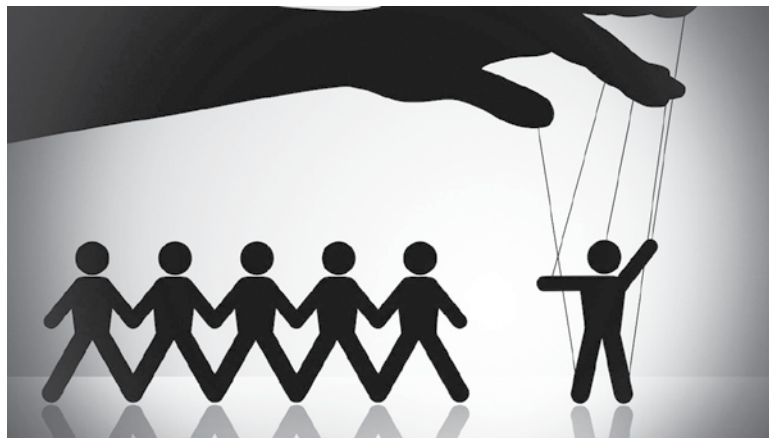
Γράφει ο **ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΪΒΑΤΣΗΣ**

Περιγραφή κεντρικής ιδέας.

Αιτιολογία: Κάθε φορά που είχαμε αλλαγή κόμματος στην εξουσία, η νέα κυβέρνηση το πρώτο που ανακοίνωνε ήταν, ότι παρέλαβε άδεια ταμεία και καμένη γη, η απερχόμενη κυβέρνηση το αμφισβητούσε, κανείς δεν ήξερε τι πραγματικά συνέβαινε στα ταμεία του κράτους και το κακό συνεχιζόταν ώσπου φτάσαμε στην εθνική καταστροφή. Εάν και τώρα δεν παραδειγματιστούμε, από το κακό που πάθαμε, για να αναλογιστούμε τι πρέπει να κάνουμε για να μην βρεθούμε ποτέ στο μέλλον σε μια παρόμοια κατάσταση δεν μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι είμαστε λογικά όντα.

Αναβάθμιση Δημοκρατίας – ανωτάτη ελεγκτική εξουσία:

Η δημοκρατία γεννήθηκε στη χώρα μας και εμείς, ως απόγονοι των εμπνευστών της και κάτοχοι των πνευματικών δικαιωμάτων, έχουμε το δικαίωμα να προχωρήσουμε στην αναβάθμισή της, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα των καιρών, άλλωστε, στις διαδικασίες της βουλής των 500 της Αθηναϊκής δημοκρατίας, προβλεπόταν η εποπτεία των δημόσιων οικονομικών

και ο έλεγχος των αρχόντων που διαχειρίζονταν τους θησαυρούς των ναών.

Λαϊκή απαίτηση είναι, να θεσμοθετηθεί μία νέα εξουσία η οποία θα αποτελέσει τον τέταρτο πυλώνα της δημοκρατίας και θα είναι ανεξάρτητη και υπεράνω των υφιστάμενων τριών εξουσιών δηλ της εκτελεστικής της νομοθετικής και της δικαστικής, με κύρια αρμοδιότητα τον έλεγχο των οικονομικών του κρά-

τους.

Επιτροπή ελέγχου των οικονομικών του κράτους. Σύνθεση – Αρμοδιότητες.

Συγκρότηση ειδικής επιτροπής τα μέλη της οποίας θα ορίζονται από τα κόμματα που συμμετέχουν στην βουλή. Κάθε κόμμα (και το κυβερνών) ορίζει ένα μέλος. Η κυβέρνηση δεν εκπροσωπείται. Όλα τα μέλη της επιτροπής θα πρέπει να είναι μαθηματικοί (όχι οικονομολόγοι) με άριστες γνώσεις στα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών που εφαρμόζονται στα υπουργεία και ειδικά στο οικονομίας και οικονομικών και να έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις, ανεξάρτητα από τον αριθμό εδρών που κατέχει στην βουλή το κόμμα τους. Η επιτροπή

**Στην οργανωμένη πολιτεία
κυβερνούν οι νόμοι και όχι
οι άνθρωποι.**

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Σύμφωνα με τον Πλάτωνα, το κίνητρο που παρακινεί τους χρηστούς πολίτες να παίρνουν μέρος στην πολιτική ζωή είναι ότι θεωρούν ως τη μεγαλύτερη τιμωρία να κυβερνώνται από χειρότερους τους.

Πλάτων, Πολιτεία, 347 B-D

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: [...] Γί' αυτό λοιπόν και οι άριστοι δεν επιζητούν την τιμή της εξουσίας, ούτε τη θέλουν, για να ωφεληθούν χρήματα από αυτήν• γιατί δεν επιθυμούν ούτε φανερά να παίρνουν μισθό και να τους λένε μισθωτούς, ούτε κρυφά να σφετερίζονται τα δημόσια και να λέγονται κλέφτες• ούτε πάλι την επιζητούν για την τιμή, επειδή δεν είναι φιλόδοξοι.

Πρέπει λοιπόν να υπάρχει καμιά επιτακτική ανάγκη, ή ο φόβος καμιάς τιμωρίας, για να το αποφασίσουν να αναλάβουν εκουσίως μian αρχή* και γι' αυτό καταντά να θεωρείται επονειδίστο πράγμα το να αποδέχεται κανείς εκουσίως μian αρχή, χωρίς να του το επιβάλλει κάποια ανάγκη* και η μεγαλύτερη τιμωρία γι' αυτόν όταν δεν θέλει να κυβερνήσει ο ίδιος, είναι να κυβερνάται από άλλους χειρότερους του* και απ' αυτό το φόβο είναι που αναλαβαίνουν την αρχή οι άριστοι, όταν την αναλαβαίνουν, και όχι επειδή την επιζητούν σαν ένα πράγμα καλό για τον εαυτό τους, ούτε για να τα καλοπεράσουν από την εξουσία, αλλά επειδή από ανάγκη τη δέχονται, αφού δεν έχουν

να την αναθέσουν σε άλλους καλύτερους των και ομοίους των.

Έτσι που, αν ήταν δυνατό να βρεθεί μια πολιτεία όλο από τέλειους ανθρώπους, όλοι θα βάζαν τα δυνατά τους να μείναν έξω από την αρχή, όπως τώρα όλοι επιζητούν να είναι μέσα στα πράγματα* και τότε ήθελε αποδειχθεί φως φανερό πως το φυσικό του πραγματικώς αληθινού άρχοντος είναι να προβλέπη όχι στο συμφέρον το δικό του, αλλά των υπηκόων και κάθε άνθρωπος με γνώση θα προτιμούσε καλύτερα να ωφελείται ο ίδιος από έναν άλλον, παρά να κοπιάζει και να βασανίζεται για τους άλλους. [...]

Όποιος ελεύθερα συλλογάζεται, συλλογάται καλά.

ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ, 1757-1798,
ΕΒΝΟΜΑΡΤΥΣ

θα υπάγεται στην νέα ελεγκτική εξουσία στην οποία θα μπορούν να ενταχθούν και άλλες, παρόμοιες, επιτροπές. Κύρια αρμοδιότητα της επιτροπής θα είναι ο τακτικός έλεγχος της διαχείρισης του δημοσίου χρήματος και της δημόσιας περιουσίας, από την εκτελεστική εξουσία. Άλλη αρμοδιότητα θα μπορούσε να είναι π.χ. η έγκριση των δανείων που συνάπτει η κυβέρνηση.

Αποτελέσματα ελέγχου και ενημέρωση.

Τα αποτελέσματα των ελέγχων, τα οποία θα δημοσιοποιούνται υποχρεωτικά, για την ενημέρωση του λαού, θα πρέπει να είναι συνοπτικά και κατανοητά από όλους τους πολίτες, να αναφέρονται στη γλώσσα της πραγματικής οικονομίας δηλ. σε απόλυτες τιμές και όχι σε ποσοστά επί του ΑΕΠ και να δίνουν μία καθαρή εικόνα όσον αφορά την πορεία της οικονομίας στα έσοδα, δαπάνες, ύψος και εξυπηρέτηση του χρέους, έλλειμμα κτλ. Η κυβέρνηση θα είναι υποχρεωμένη να αιτιολογήσει, πιστικά, τυχών αρνητικές εξελίξεις (αύξηση δαπανών ή χρέους), ειδάλως θα την χρεώνεται το κυβερνών κόμμα, όπως επίσης και κάθε οικονομική ζημία που θα προκαλείται στα ταμεία του κράτους, συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλιστικών, ανεξαρτήτως αιτίας. Ο προϋπολογισμός της χώρας θα καταρτίζεται με βάση τα υπάρχοντα έσοδα και όχι τα προβλεπόμενα και θα πρέπει να είναι πάντα πλεονασματικός. Έλεγχος, στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, σημαίνει προστασία από τους κλέφτες και από κάθε μορφής οικονομική κρίση. Έλεγχος σημαίνει διαφάνεια.

Δώσε στον άνθρωπο ένα ψάρι και θα τον χορτάσεις μια φορά. Μάθε τον να πιάνει ψάρια και θα είναι χορτασμένος σε όλη τη ζωή.

ΜΑΪΜΩΝΙΔΗΣ, 1135-1204,
ΕΒΡΑΙΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

Συμβολισμοί τελετής γάμου

ΤΟ ΒΑΘΥ ΝΟΗΜΑ ΚΑΠΟΙΩΝ ΤΥΠΩΝ

Στην ακολουθία του γάμου συναντάμε ορισμένες πράξεις ή αντικείμενα με συμβολικό περιεχόμενο. Αξίζει να δούμε τι μηνύματα κρύβονται πίσω από όλα αυτά και να κατανοήσουμε τα βαθιά τους νόημα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο γάμος είναι το Ιερό Μυστήριο της ένωσης δύο ανθρώπων "εις σάρκα μίαν" και όχι ένα κοσμικό γεγονός. Έτσι, για να τον βιώσουμε σωστά, δεν θα πρέπει να μένουμε στους τύπους αλλά να ηγαίνουμε στην ουσία. Για να το κάνουμε αυτό χρειάζεται να εμβαθύνουμε τόσο στις ευχές όσο και στους διάφορους συμβολισμούς.

Οι Βέρες

Τα δακτυλίδια χρησιμοποιούνται από αρχαιότατων χρόνων σαν σύμβολα της υπόσχεσης για γάμο και συχνά τα συναντούμε στην Παλαιά Διαθήκη. Εκτός, όμως, από σύμβολα του δεσμού μεταξύ των δύο, είναι και σύμβολα εξουσίας και τιμής. Στην αρχαία εποχή, ο άνδρας έδινε με το δακτυλίδι την εξουσία στη γυναίκα του να άρχει μέσα στο σπίτι του. Η εξουσία και η τιμή που συμβολίζει το δακτυλίδι φαίνεται και στην παραβολή του ασώτου υιού, όπου ο πατέρας διατάζει να βάλουν ξανά στο δεξί χέρι του υιού του δακτυλίδι ως ένδειξη ότι τον δέχεται ξανά ως υιό του ελεύθερο και όχι ως δούλο.

Σήμερα, κάποιοι βλέπουν στα δακτυλίδια του γάμου έναν παρόμοιο συμβολισμό· υποστηρίζουν, δηλαδή, ότι από τη στιγμή που ο άντρας και η γυναίκα φορούν το δακτυλίδι του γάμου παύουν να είναι κύριοι του εαυτού τους και ο ένας παραδίδει τον εαυτό του στην εξουσία του άλλου. Η ανταλλαγή των δακτυλιδιών συμβολίζει επίσης την εξάρτηση του ενός από τον άλλο, την αγάπη που θα μοιράζονται στο εξής και τη δέσμευση να παραμένουν πιστοί ο ένας στον άλλο.

Τα Στέφανα

Τα στέφανα είναι σύμβολα βασιλικά. Με το γάμο δημιουργείται ένα νέο βασι-

λειο. Το σπίτι και η οικογένεια των δύο νεόνυμφων. Ο ιερέας αφού ευλογήσει τα στέφανα πάνω στο ευαγγέλιο, κάνει το σημείο του σταυρού πάνω από τα κεφάλια τους και επικαλείται τον ίδιο τον Θεό, να τους στεφανώσει με δόξα και τιμή, στο νέο μικρό τους βασίλειο, όπου θα πρέπει να κυβερνήσουν με σύνεση, σοφία και δικαιοσύνη. Τα στέφανα είναι επίσης σύμβολα νίκης. Με αυτά επιβραβεύονται οι νεόνυμφοι διότι έμειναν ανίκητοι στον αγώνα τους κατά της ηδονής και διατήρησαν την ανγότητά τους στην προ του γάμου τους ζωή. Τα στέφανα του γάμου υπενθυμίζουν επίσης τα στέφανα των μαρτύρων, τονίζοντας τη μαρτυρική διάσταση της Χριστιανικής ζωής και τις άμετρες θυσίες που χρειάζεται να γίνουν μέσα στο γάμο για να φτάσουν οι σύζυγοι στην τελείωση.

Το Τραπέζι

Το τραπέζι, μπροστά στο οποίο στέκεται το ζευγάρι, συμβολίζει την Αγία Τράπεζα. Για τον λόγο αυτό επάνω του βρίσκεται το Ευαγγέλιο, το οποίο δηλώνει ότι είναι παρών ο ίδιος ο Χριστός, και πάνω σε αυτό τοποθετούνται τα δακτυλίδια των νεόνυμφων καθώς και τα στέφανα.

Η Θέση των Μελλονύμφων

Οι μελλονύμφοι στέκονται όρθιοι ο ένας δίπλα στον άλλο. Αυτό συμβολίζει την ισοτιμία των δύο φύλων. Δεν είναι κανένας κατώτερος του άλλου, αλλά αμφότεροι ισάξιοι και ισότιμοι. Η «έκ δεξιών» θέση του άνδρα συμβολίζει το προβάδισμα που έχει έναντι της γυναίκας ως κεφαλή.

Οι Λαμπάδες

Οι αναμμένες λαμπάδες συμβολίζουν το φως του Χριστού που παίρνουν οι νεόνυμφοι από το Μυστήριο, το οποίο θα φωτίζει το δρόμο τους στην καινούργια τους ζωή. Συμβολίζουν, επίσης, τις φλόγες της Πεντηκοστής, που ήταν στην ουσία η παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Έτσι και οι μελλονύμφοι προσκαρτερούν την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος και την δική τους Πεντηκοστή. Κατά μία άλλη ερμηνεία, οι αναμμένες λαμπάδες συμβολίζουν τις πέντε φρόνιμες παρθένες της γνωστής παραβολής. Παλαιότερα ή και σήμερα κάποιες φορές, ο ιερέας δίνει τις λαμπάδες στα χέρια των νεόνυμφων την ώρα του μυστηρίου, σαν να τους λέει: Όπως οι πέντε παρθένες, έτσι κι εσείς να περιμένετε να συναντήσετε τον Χριστό.

Οι Παράνυμφοι

Οι παράνυμφοι (κουμπάροι) αποτελούν τους επίσημους μάρτυρες του μυστηρίου και είναι οι εγγυητές της ενότητας του νέου ζευγαριού ενώπιον του Θεού και της αγίας Του Εκκλησίας. Οι παράνυμφοι είναι κατά κάποιο τρόπο οι πνευματικοί αδελφοί που φροντίζουν, αγωνιούν και προσεύχονται για τη στερέωση του νέου ζευγαριού και το βοηθούν πρωτίστως πνευματικά και δευτερευόντως υλικά.

Η Ένωση και η Λύση των Χεριών

Σε κάποιο σημείο της ακολουθίας του γάμου ο ιερέας, προσευχόμενος για την ένωση του ζευγαριού με ομοφροσύνη σε «σάρκα μία», ενώνει συμβολικά τα δεξιά χέρια του γαμπρού και της νύμφης, σημαίνοντας έτσι την ένωσή τους από τον ίδιο τον Χριστό. Συμπλέκεται, δηλαδή, ο Χριστός στο μυστήριο και στη ζωή τους. Δεν επιτρέπεται να λύσουν μόνοι τους τα χέρια, αλλά περιμένουν να το πράξει αυτό ο ιερέας δια του Ευαγγελίου. Αυτό θα γίνει στο τέλος της ακολουθίας, λίγο πριν το «Δί' ευχών». Η συμβολική αυτή πράξη της λύσης των χεριών δηλώνει ότι πλέον μέσα στη συζυγική τους ζωή μέτρο και κανόνας γίνεται ο νόμος του Ευαγγελίου, τον οποίο πρέπει απαρέγκλητα και αγόγγυστα να τηρούν οι νεόνυμφοι για τη στερέωση του γάμου τους.

Το Κοινό Ποτήριο

Το κοινό ποτήριο είναι κατάλοιπο της εποχής εκείνης κατά την οποία ο γάμος τελούνταν μέσα στη Θεία Λειτουργία και οι νεόνυμφοι συμμετείχαν στη Θεία Ευχαριστία. Τώρα που ο γάμος τελείται συνήθως εκτός της Θείας Λειτουργίας, το κοινό ποτήριο δεν είναι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, αλλά απλό κρασί και υπενθυμίζει ότι ο γάμος βρίσκεται το αληθινό νόημά του μέσα στη Θεία Ευχαριστία. Από το ίδιο ποτήριο της ζωής πίνουν, συμβολικά, για πρώτη φορά ως σύζυγοι οι νεόνυμφοι σαν υπόσχεση ότι από τη στιγμή εκείνη θα μοιράζονται τα πάντα στη ζωή, τόσο τις χαρές όσο και τις λύπες και θα σηκώνουν ο ένας το

φορτίο του άλλου. Σε μερικά μέρη συνήθίζεται να πίνει και ο παράνυμφος από το ίδιο ποτήρι, σημαίνοντας έτσι την μετοχή του στην χαρά των νεόνυμφων ως πνευματικός σύμβουλος και εν Χριστώ αδελφός.

Ο Χορός του Ησαΐα

Η χαρμόσυνη ακολουθία του γάμου συμπληρώνεται με τον «Χορό του Ησαΐα». Ο ιερέας βαστώντας στα χέρια του το Ευαγγέλιο και δηλώνοντας διά του συμβόλου αυτού την πορεία που καλούνται να διανύσουν οι νεόνυμφοι – πορεία με γνώμονα και φαροδεικτική τον Χριστό – παραλαμβάνει το ζεύγος των νεόνυμφων μαζί με τον παράνυμφο και τους σύρει σε κυκλικό χορό τρεις φορές γύρω από το τραπέζι. Ο κύκλος εκφράζει την αιωνιότητα, το αιώνιο δηλαδή ταξίδι των Χριστιανών συζύγων που τώρα αρχίζει, τα πρώτα βήματα των νεόνυμφων στην νέα τους ζωή. Η Εκκλησία με τον χορό αυτό εκφράζει με πανυγηρικό τρόπο την χαρά της για την «έν Χριστώ ένωση» των δύο μελών της και εύχεται στο νέο ζευγάρι να κερδίσει την αιωνιότητα.

Κατά την διάρκεια του χορού, ο ιερέας ψάλλει μαζί με τους ψάλτες τρεις ύμνους, έναν σε κάθε στροφή: «Ήσαΐα χόρευε, ή Παρθένος έσχεν έν γαστρί, και έτεκεν υιόν τόν Έμμανουήλ, Θεόν τε και άνθρωπον• Ανατολή, όνομα αυτό, όν μεγαλύνοντες, την Παρθέnon μακαρίζομεν. Άγιοι μάρτυρες, οί καλώς άθλήσαντες και στεφανώθεντες, πρεσβεύσατε υπέρ ήμών, έλεηθήναι τάς ψυχάς ήμών. Δόξα σοί Χριστέ ό Θεός, Άποστόλων καύχημα, μαρτύρων αγαλλίαμα, ών τό κήρυγμα, Τριάς ή όμοούσιος».

Με τον πρώτο ύμνο η Εκκλησία εύχεται στους νεόνυμφους να έχουν στη κοινή τους ζωή παρόμοια χαρά και πληρότητα με αυτήν του προφήτη, που αξιώθηκε να δει από τον ουρανό την πραγμάτωση της προφητείας του για την γέννηση του Χριστού. Ακόμη, να έχουν την ενδόμυχη προσοχή να χαρούν κι αυτοί τη χαρά της τεκνογονίας – ίσως το σπουδαιότερο μήνυμα του τροπαρίου προς τους νεόνυμφους. Και τρίτον, η Εκκλησία θυμίζει στους νεόνυμφους πως η Παρθέnon Μαρία αποτελεί διαρκές και ανεπανάληπτο υπόδειγμα προς μίμηση, υπογραμμός και οδοδείκτης για την πορεία τους. Με τον δεύτερο ύμνο, η Εκκλησία καλεί τους Άγιους μάρτυρες να πρεσβεύουν, υπενθυμίζοντας ξανά τη μαρτυρική διάσταση της Χριστιανικής ζωής, αλλά και το τελικό στεφάνωμα των νικητών. Με τον τρίτο ύμνο αναπέμπουμε δοξολογία στον Χριστό, που είναι το καύχημα των Αποστόλων και το αγαλλίαμα των Μαρτύρων. Για χάρη Αυτού είναι που δεχόμαστε το μαρτύριο της αγαπητικής συμβίωσης, ομοιοούυντες τον Θεό ως Τριάδα ομοούσιου.

✓ ΦΥΛΛΑ ΕΛΙΑΣ

Φύλλα ελιάς: Τα φύλλα της ελιάς έχουν αποδεδειγμένα θεραπευτικές ιδιότητες. Συμβάλλουν στη ρύθμιση της πίεσης, στην καλύτερη λειτουργία της καρδιάς, καθώς και στη μείωση των υψηλών επιπέδων του σακχάρου. Τα φύλλα της ελιάς περιέχουν πολλές δραστικές ουσίες που δρουν αντιυπερτασικά (τους ολεοευρωποσίδες, την ολεοζίνη και το γλυκολικό οξύ) και ανακουφίζουν από τα συμπτώματα της υψηλής πίεσης, όπως είναι οι πονοκέφαλοι και οι ίλιγγοι. Το ρόφημα αυτό ενδείκνυται για όσους ταλαιπωρούνται από υπέρταση, καθώς και από πεπτικά προβλήματα (π.χ. δυσπεψία, φουσκώματα, πέτρες στη χολή). Μπορείτε να πίνετε 1-2 ροφήματα την ημέρα μετά τα γεύματα. Τρόπος παρασκευής: Ρίχνετε σε 300 ml νερό 20 γρ. ξηρά φύλλα ελιάς και τα αφήνετε να βράσουν μαζί για 15'. Πίνετε το ρόφημα ζεστό (μισό το πρωί και μισό το βράδυ).

✓ ΙΣΧΥΡΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Μια Ισχυρή θεραπεία που μπορεί να καθαρίσει το αίμα σου και τις αρτηρίες σου: Μπορεί να εξαλείψει το αλάτι στο σώμα σας, να ενισχύσει τον οργανισμό, την καταπολέμηση των ιών, λοιμώξεων και βακτηρίδια, καθαρίζει το αίμα, να ενισχύσει το ανοσοποιητικό σύστημα, τα αιμοφόρα αγγεία και την καρδιακή λειτουργία.

Αυτό το ποτό θα εξαλείψει το υπερβολικό λίπος και να αυξάνει τον μεταβολισμό σας. Μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε για τη θεραπεία ασθενειών και φλεγμονών

Συστατικά:

12 σκελίδες σκόρδο, 2.1 λίτρα κόκκινο κρασί

Προετοιμασία:

Κόψτε 12 σκελίδες σκόρδο σε τέταρτα και βάλτε τα κομμάτια σε ένα βάζο.

Προσθέστε 1/2 λίτρο κόκκινο κρασί.

Κλείστε το βάζο καλά και κρατήστε το κοντά στο παράθυρο, που εκτίθενται σε άμεσο ηλιακό φως, για δύο εβδομάδες.

Ανακινήστε το περιεχόμενο του βάζου αρκετές φορές την ημέρα. Φιλτράρετε το υγρό μετά από δύο εβδομάδες και να το διατηρήσετε σε ένα σκούρο γυάλινο μπουκάλι. Καταναλώστε ένα κουταλάκι του γλυκού του ποτού τρεις φορές την ημέρα για έναν ολόκληρο μήνα, και επαναλάβετε τη θεραπεία μετά από έξι μήνες.

✓ ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΚΙ ΚΟΥΖΙΝΑΣ: Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΒΡΩΜΙΑΣ

Εκπληξη είχε προκαλέσει μια έρευνα που είχε γίνει πριν από λίγο καιρό η οποία είχε αποκαλύψει ότι ανάμεσα στα πιο βρώμικα αντικείμενα μέσα σε ένα σπίτι είναι τα σφουγγαράκια που χρησιμοποιούμε στην κουζίνα.. Τα σφουγγαράκια κουζίνας είναι τα πιο μολυσμένα οικιακά αντικείμενα. Τον μεγάλο κίνδυνο που «εγκυμονούν» τα σφουγγαράκια της κουζίνας για την ανθρώπινη υγεία επιβεβαιώνει τώρα έρευνα που έγινε για λογαριασμό του Συμβουλίου Υγιεινής της Βρετανίας. Οι ερευνητές εξέτασαν σπύια σε πολλές χώρες σε όλες τις ηπείρους του πλανήτη. Το σφουγγαράκι της κουζίνας αναδείχτηκε «πρωταθλητής» της βρωμιάς αφού, όπως διαπιστώθηκε, διαθέτει 10 εκατομμύρια βακτήρια ανά τετραγωνική ίντσα

Σύμφωνα με τους ειδικούς, τα σφουγγαράκια, οι πετσέτες, τα πιάτα και άλλα αντικείμενα «υψηλού κινδύνου» πρέπει να πλένονται σε θερμοκρασίες άνω των 60 βαθμών για να εξοντώνονται τα βακτήρια. Επιπλέον, θα πρέπει τα αντικείμενα αυτά να σκουπίζονται με αντιβακτηριδιακά σφουγγάρια ή σπρέι προκειμένου να αποτρέπεται η εξάπλωση των βακτηρίων. Είναι επίσης πολύ σημαντικό όταν κάποιος μαγειρεύει ή πιάνει τρόφιμα να έχει καθαρά χέρια ώστε να μη μεταδίδει βακτήρια σε αυτά.

ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΑΣ

- Σέλινο: Είναι ένα πολύ καλό διουρητικό, το οποίο βοηθάει ιδιαίτερα στο αδυνάτισμα. Τρόπος παρασκευής: Σε ένα λίτρο νερό βράστε 5 ρίζες και φύλλα σέλινου. Πίνετε 3-4 ποτήρια την ημέρα.

- Φασκόμηλο

Σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη, που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Pharmacology Biochemistry and Behavior» το συγκεκριμένο βότανο βοηθά στην ενίσχυση της μνήμης.

- Για να γιατρευτεί το συκώτι από οποιαδήποτε αρρώστια, κεντρώνουν (μπολιάζουν) μία βέργα από κλήμα που κάνει μαύρα σταφύλια, σε ένα κλωνάρι κερασιάς και από τα σταφύλια που θα βγάλει το κλήμα αυτό, δίνουν στον άρρωστο να τρώει και να γίνει καλά.

- Κανέλα Ένα κουταλάκι του γλυκού καθημερινά είναι ικανό να μειώσει τα επίπεδα του σακχάρου στο αίμα και να βοηθήσει ενδεχομένως στην πρόληψη ή τον έλεγχο του διαβήτη, σύμφωνα με αμερικανική έρευνα, που δημοσιεύτηκε στο «American Journal of Clinical Nutrition».

- Λεμόνι: Βοηθά στη διάλυση του συσσωρευμένου λίπους. Τρόπος παρασκευής: Σε ένα ποτήρι χλιαρό νερό στύψτε 10 σταγόνες από ένα φρεσκοκομμένο λεμόνι.

- Θυμάρι

Χρησιμοποιούμενα Μέρη:

Τα νεαρά φύλλα

Δράση:

Κοκύτης, Βήχα, Διάρροια, γαστρικές διαταραχές – Βράζουμε σε μισό λίτρο νερό 1-2 κουταλιές της σουπας καλά κομμένα φυλλαράκια και πίνουμε.

Πληγές που αργούν να επουλωθούν – Με το ίδιο αφέψημα πλένουμε την προβληματική περιοχή.

ΠΕΡΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

-Για να αφαιρέσετε το μελάνι από τα ρούχα, βάλτε οδοντόκρεμα στις κηλίδες μελανιού και αφήστε το να στεγνώσει εντελώς. Μετά πλύντε το και το μελάνι θα εξαφανιστεί.

- Για να καθαρισμό της λεκάνης της τουαλέτας και στις αποχετεύσεις

Μισό φλιτζάνι μαγειρική σόδα και μισό φλιτζάνι ξίδι. Η χημική αντίδραση που ακολουθεί διασπά τις λιπαρές ουσίες σε σαπούνι και γλυκερίνη και καθαρίζει τις αποχετεύσεις. Μετά από 15 λεπτά, ρίχνουμε βραστό νερό για να ξεπλυθούν τα κατάλοιπα.

- Η μαγειρική σόδα ανακατεμένη με νερό διαλύει τους ρύπους και τις λαδιές στα υφάσματα και τα ρούχα. Ο χυμός λεμονιού αναμειγμένος με αλάτι είναι ιδανικός για να καθαρίσετε τη σκουριά και το γράσο.

- Ξύλινες επιφάνειες κοπής

Τις καθαρίζουμε με σκέτο ξύδι.

Πάγκος κουζίνας

Με μισό λεμόνι καθαρίζουμε την επιφάνεια εργασίας στην κουζίνα. Αφήνουμε το λεμόνι να δράσει για 20 λεπτά και μετά ξεβγάζουμε με νερό.

Για λεκέδες φτιάχνουμε μια αλοιφή με μαγειρική σόδα και νερό. Τρίβουμε απαλά και μετά ξεπλένουμε.

- Για να αφαιρέσουμε το κερί

Ξύνουμε το κερί που έμεινε στην επιφάνεια του υφάσματος. Βάζουμε το ύφασμα ανάμεσα σε 2 κομμάτια από χαρτί κουζίνας ή απορροφητική πετσέτα κουζίνας και σιδερώνουμε μέχρι να λιώσει το κερί και να απορροφηθεί. Μετά τρίβουμε απαλά με πανί ή σφουγγάρι βρεγμένο με βενζίνη και πλένουμε.

- Πλακάκια μπάνιου

Για να απολυμάνουμε και να γυαλίσουμε τα πλακάκια του μπάνιου, χρησιμοποιούμε μείγμα από 1 μέρος λευκό ξύδι διαλυμένο σε 5 μέρη νερού.

- Σκουπιδοτενεκές

Για να διώξουμε την μυρωδιά από τα δοχεία των σκουπιδιών τα πλένουμε με νερό και ξίδι, τα αφήνουμε να στεγνώσουν στον ήλιο, και μετά τοποθετούμε φλούδες πορτοκαλιού ή λεμονιού.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ο όρος πολιτισμός με την ευρεία έννοιά του, εκτός από τις Τέχνες, τα Γράμματα και τις επιστήμες, συμπεριλαμβάνει και τον τρόπο ζωής μας, τα βασικά δικαιώματα, τις παραδόσεις καθώς και το σύστημα αρχών και αξιών του ανθρώπου.

Ο πολιτισμός σε ένα Δήμο αρχίζει από τις αυτονόητες μικρές υποδομές και τους κανόνες που διευκολύνουν την καθημερινότητα του πολίτη, διασφαλίζουν τη σωματική και πνευματική του ακεραιότητα και σέβονται τις ανάγκες του. Και είναι αυτές οι υποδομές που κάποτε με ελάχιστο κόστος κάνουν τη διαφορά στην ποιότητα της ζωής. Αρκεί να υπάρχει η βούληση και η κατανόηση αυτής της αναγκαιότητας, όχι μόνον από την εκάστοτε Δημοτική Αρχή και τις Υπηρεσίες της αλλά από όλους τους πολίτες μιας πόλης. Η καλλιέργεια των προϋποθέσεων αυτών είναι δύσκολο εγχείρημα και σε μεγάλο βαθμό εξαρτάται από την ποιότητα των συμπεριφορών του πολίτη. Οι συμπεριφορές αυτές διαμορφώνουν αυτό που συνήθως ονομάζουμε «πολιτισμό της καθημερινότητας».

Η έλλειψη σεβασμού προς το δημόσιο χώρο που φτάνει μέχρι την κακοποίηση και την καταστροφή του. Η εικόνα των κατελημμένων πεζοδρομίων από τα μηχανάκια, των παρκαρισμένων αυτοκινήτων στους πεζόδρομους που εμποδίζουν π.χ. την έγκυο και τη μητέρα με το καρτσάκι του μικρού παιδιού να περάσει, οι ιδιοκτήτες καφετεριών της πλατείας και κάποιων πεζόδρομων του Κέντρου που επιμένουν να καταλαμβάνουν με τραπεζοκαθίσματα όλο σχεδόν το πλάτος του πεζόδρομου,

απαγορεύοντας και τη διέλευση ακόμα ενός αμαξιδίου ΑμΕΑ, δεν τιμούν την πόλη. Διερρωτώμαι τι θα συμβεί αν ένα ασθενοφόρο ή ένα όχημα της Πυροσβεστικής κληθεί και χρειαστεί να περάσει...

Η μη τήρηση της απαγόρευσης του καννίσματος στους δημόσιους χώρους, η αλλοίωση και η παραποίηση του μηνύματος των σημάτων της Τροχαίας με σπρέι από ασυνείδητους συμπολίτες μας, δεν χαρακτηρίζουν πολιτισμένους πολίτες. Ένας υπεύθυνος φιλόζωος πολίτης αναλαμβάνει την ευθύνη κατοικίδιου και δεν το οδηγεί στην πόρτα του γείτονα ή και στο γειτονικό πάρκο ακόμα για να κάνει την «ανάγκη» του. Η βεβήλωση των χώρων του Πανεπιστημίου, των ΤΕΙ και των σχολείων με αντιαισθητικά και τρομακτικά καμιά φορά γκράφιτι, τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με την τέχνη, δε συνιστούν πολιτισμό της καθημερινότητας. Πολιτισμός είναι η ευγενική συμπεριφορά και ο σεβασμός προς τον συμπολίτη μας, είναι ο σεβασμός και η προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Ιδιαίτερα στις συνθήκες της σημερινής κρίσης θα μπορούσαμε να πούμε πως ο πολιτισμός είναι δημόσιο αγαθό και πρέπει να το διαφυλάξουμε και να το υπερασπιστούμε. Και, πιστέψτε, δεν απαιτούνται χρήματα για όλα. Αρκεί όλοι οι πολίτες να πιστέψουμε ότι με τη δική μας βούληση και με συλλογική προσπάθεια μπορεί η πόλη να αποκτήσει πολιτισμό της καθημερινότητας. Και αυτός ο πολιτισμός της καθημερινότητας μπορεί και πρέπει να αποτελέσει κεντρικό στοιχείο για μια «νέα ταυτότητα» του Δήμου.

ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ

Η καλοσύνη είναι αρετή των δυνατών ανθρώπων
Χαλίλ Γκιμπράν

Ο Χαλίλ Γκιμπράν, ή αλλιώς «ο άνθρωπος από τον Λίβανο», ενέπνευσε τον κόσμο ως ποιητής, φιλόσοφος και ζωγράφος. Σε αυτό το άρθρο, μοιραζόμαστε μαζί σας 5 ρητά του, που αποτελούν διδάγματα ζωής.

1. Αν αγαπάς κάποιον άσ' τον να φύγει! Αν γυρίσει πίσω, είναι δικός σου! Αν δεν γυρίσει, δεν ήταν ποτέ!

~ Σταμάτα να κομφορμίζεις συνέχεια κάποιον και θα τον δεις να ξεδιπλώνει τον πραγματικό του εαυτό. Άσε τον ελεύθερο για να μάθει τις αληθινές επιλογές του. Εάν εσύ είσαι επιλογή του, θα το καταλάβεις με το ρόλο του στη ζωή σου.

2. Διαλέγουμε τις χαρές και τις λύπες μας πολύ πριν τις ζήσουμε.
~ Οι επιλογές μας καθορίζουν τις σελίδες του βιβλίου της ζωής μας. Θα είναι έγχρωμες; Ασπρόμαυρες, σκισμένες; Οι τωρινές μας αποφάσεις τοποθετούν τα θεμέλια για τη μελλοντική ποιότητα ζωής μας.

3. Να είσαι ευγνώμων για τα καλά και τα άσχημα στη ζωή σου. Και τα δύο σου δίδαξαν κάτι.

~ Όλες οι στιγμές μας διδάσκουν κάτι, όχι μόνο οι όμορφες αλλά και οι άσχημες. Αρκεί να εξασκούμε τα αυτιά μας να ακούνε τα μηνύματα σε κάθε παρόμοια αφορμή.

4. Υπερβολή είναι μια αλήθεια που έχασε την ψυχραιμία της.
~ Ρητό παραστατικό και αληθές! Κάθε φορά που υπερβάλλουμε στην ουσία χάνουμε την ηρεμία μας και «φουσκώνουμε» όσα νιώθουμε και βλέπουμε! Στις εκρήξεις μας φροντίζουμε να ελέγξουμε δύο φορές τις λέξεις προτού βγουν από το στόμα μας!

5. Αν η καρδιά σου είναι ένα ηφαίστειο, πώς περιμένεις να ανθίσουν εκεί λουλούδια;

~ Απωθημένα! Οργή, θυμός, βάσανο στην ψυχή. Όλα αυτά σπέρνουν συγκεκριμένες εικόνες στο μέσα μας. Μόνο όταν καθαρίσουμε εσωτερικά, μπορούμε ολοκληρωτικά να «ανθίσουμε», να δημιουργήσουμε κάτι νέο και όμορφο στη ζωή μας.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/12/2016. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	Συλλεκτικό τεύχος εκδόσεων.....
2. ΚΡΑΤΟΣ	Συλλεκτικό τεύχος εκδόσεων.....
3. ΑΓΟΡΑ	Συλλεκτικό τεύχος εκδόσεων.....
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	Συλλεκτικό τεύχος εκδόσεων.....
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	Συλλεκτικό τεύχος εκδόσεων.....
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ: ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ	
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ: ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ	
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ: Α) ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, Β) ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ, Γ) ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ	

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 1.560 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.446,48 € - ΛΟΙΠΑ.....
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1. 800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ.....
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Προσωρινά υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1ου Γυμνασίου κ. Γεώργιος Τσουρουανάκης τηλ. 6972289878
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης, τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργινιάνης τηλ. 6971655429
- Βρύσσεις Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ Χανίων

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ Χαρίση Ελευθερία τηλ 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγουμενίου Γαβριήλ 137
- Ρέθυμνο: Cul de sac, κ. Χαμογιωργάκης
- Σπήλι καφέ ΣΠΗΛΙ, κ. Στέλιος Κουνδουράκης τηλ. 6972311268
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Πλακιάς super market ΠΛΑΚΙΑΣ κ. Μπάμπης Βιταλάκης τηλ. 2832032280
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Μελιδόνι Μυλοποτάμου
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Διοκοπολείο Αεράκης κ. Αεράκης Μιχάλης τηλ 6980976609
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Μοίρες - ΚΤΕΛ Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Λασιθίου

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα βιολογικά προϊόντα ΒΙΟΣΑΝΤΕ κ. Γιάννης Βιανιτάκης τηλ. 6988752843, 2842029292
- Ιεράπετρα - ΚΤΕΛ Λασιθίου
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγίου Νικολάου κ. Μιχάλης Σγουρός τηλ. 6944714853
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζαμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - ΚΤΕΛ Λασιθίου